

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.344/2023/42.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. május 7., május 14. és május 21. napjain tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2024. május 21. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. szeptember 22. napján kihirdetett 15.B.6/2019/223. számú ítéletét megváltoztatja.

A kábítószer-kereskedelem büntette bűncselekmény vonatkozásában az e cselekménnyel érintett vádlottak tekintetében a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatát is felhívja.

Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak szabadságvesztésének és a közügyektől eltiltásának tartamát 4 (négy) – 4 (négy) évre, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak szabadságvesztésének tartamát 2 (kettő) évre mérsékli.

A szabadságvesztés végrehajtását Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak esetében 3 (három) év próbaidőre, míg Terhelt3 III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak esetében 4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti, a végrehajtás felfüggesztésével érintett valamennyi vádlott tekintetében a közügyektől eltiltást mellőzi.

Terhelt8 VIII. rendű vádlottat – pénzbüntetés helyett – megrovásban részesíti.

Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak tekintetében a feltételes szabadságra bocsátásról, valamint a beszámításról szóló rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén irányadó.

Az egyes vádlottak előzetes fogva tartására vonatkozó adatoknál a bűnügyi őrizet befejező napja 2016. június 24., a letartóztatás kezdő napja 2016. június 25.

A vagyonekbevételeket a P/9/3/2018. számon nyilvántartott 670.000,- (hatszázhetvenezer) forint Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben, a P-9/2/2018. számon nyilvántartott 1.745.660,- (egymillió-hétszáznegyvenötezer-hatszázhatvan) forint Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben, a P-9/1/2018. számon nyilvántartott 17.000,- (tizenhétezer) forint Terhelt4 IV. rendű vádlottal szemben, a P-9/5/2018. számon nyilvántartott 398.500,- (háromszázkilencvennyolcezer-ötszáz) forint Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben, a lefoglalt és részben a P-9/4/2018. számon nyilvántartott 237.500,- (kétszázharminchétezer-ötszáz) forint Terhelt7 VII. rendű vádlottal szemben rendeli el. A rendszám1 forgalmi rendszámú, Mercedes 212 típusú és ST-PP-63 forgalmi rendszámú, Audi márkájú gépjárművek, azokhoz tartozó indítókulcsok és iratok vonatkozásában elrendelt vagyonekbevételek Terhelt5 V. rendű vádlottat érinti.

A T-170/2016. számú bűnügyi jegyzék elkobzással érintett tárgyait tartalmazó felsorolásban a 80-as tételszámmal követő tételszám helyesen 81-es.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében az utolsó tárgyalási határnap helyesen 2023. szeptember 22.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből helyesen Terhelt3 III. rendű vádlott 549.433 (ötszáznegyvenkilencezer-négyszázharminchárom) forintot, Terhelt4 IV. rendű vádlott 376.698,- (háromszázhetvenhatezer-hatszázkilencvennyolc), Terhelt5 V. rendű vádlott 1.285.846,- (egymillió-kettőszáznyolcvanötezer-nyolcszáznegyvenhat) forintot, míg Terhelt7 VII. rendű vádlott 276.000,- (kétszázhetvenhatezer) forintot köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A vádlottak személyi adatai között Terhelt2 II. rendű vádlott esetében az cím41 szám alatti címet tényleges tartózkodási helyként jelöli meg, Terhelt3 III. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma okmányszám10, Terhelt5 V. rendű vádlott személyazonosító igazolványának a száma okmányszám11, Terhelt6 VI. rendű vádlott lakcíme cím10 szám, Terhelt7 VII. rendű vádlott lakcíme cím42. szám, Terhelt8 VIII. rendű vádlott személyazonosító okmányának a száma okmányszám12.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítéltábla határozata ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2023. szeptember 22-én tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 15.B.6/2019/223. számú ítéletében bűnösnek mondta ki

- Terhelt1 I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés];

- Terhelt2 II. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés];

- Terhelt3 III. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés] és egészségügyi termék hamisításának büntetében [Btk. 186. § (1) bekezdés d) pont];

- Terhelt4 IV. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés] és egészségügyi termék hamisításának büntetében [Btk. 186. § (1) bekezdés d) pont];

- Terhelt5 V. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés] és felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont];

- Terhelt6 VI. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés];

- Terhelt7 VII. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés];

- Terhelt8 VIII. rendű vádlottat közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont].

[2] Terhelt1 I. rendű vádlottat 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. rendű vádlottat 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, Terhelt3 III. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, Terhelt4 IV. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap szabadságvesztésre

és 4 év közügyektől eltiltásra, Terhelt5 V. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, Terhelt6 VI. rendű vádlottat 7 szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, Terhelt7 VII. rendű vádlottat 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, míg Terhelt8 VIII. rendű vádlottat 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint összegű, összesen 200.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében fegyházban, Terhelt2 III. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak tekintetében börtönben határozta meg.

[4] A vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban állapította meg.

[5] A kiszabott szabadságvesztés tartamába Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak által előzetes fogvatartásban, azaz őrizetben és letartóztatásban (a korábbi Be. hatálya alatt előzetes letartóztatásban), valamint ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben (a korábbi Be. hatálya alatt házi őrizetben) töltött időt beszámítani rendelte. Rendelkezése szerint egynapi szabadságvesztésnek fegyház végrehajtási fokozat esetén öt nap, börtön végrehajtási fokozat esetén négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[6] Terhelt8 VIII. rendű vádlott vonatkozásában akként rendelkezett, hogy – meg nem fizetése esetén – a pénzbüntetés meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[7] Az eljárás során lefoglalt – különböző bűnjeljegyzéseken nyilvántartott – kábítószereket, kábítószerrel szennyezett tárgyakat és illegális gyógyszereket elkobozta.

[8] Az ugyancsak lefoglalt két gépkocsira, illetőleg az azokhoz tartozó tárgyakra (indítókulcsokra) és okiratokra, valamint 17.000,- forintra, 1.745.660,- forintra, 670.000,- forintra, 237.500,- forintra és 398.500,- forintra vagyonelkobzást rendelt el.

[9] Megállapította, hogy az eljárás során összesen 4.804.113,- forint merült fel, amelyből Terhelt1 I. rendű vádlott 1.158.813,- forintot, Terhelt2 II. rendű vádlott 1.201.291,- forintot, Terhelt3 III. rendű vádlott 497.022,- forintot, Terhelt4 IV. rendű vádlott 185.261,- forintot, Terhelt5 V. rendű vádlott 371.670,- forintot, míg Terhelt7 VII. rendű vádlott 363.409,- forintot köteles megfizetni, a fennmaradó összeget pedig az államnak kell viselnie.

[10] Az elsőfokú ítélet ellen

- az ügyészség Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak terhére, a büntetés súlyosítása érdekében,

- Terhelt1 I. rendű vádlott és a védője téves jogi minősítés miatt és a szabadságvesztés tartamának – enyhítő szakasz alkalmazásával történő – mérséklése érdekében,
- Terhelt2 II. rendű vádlott az ok és a cél megjelölése nélkül, a védője valamennyi ítéleti rendelkezés tekintetében, de elsődlegesen a cselekménynek a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti kábítószer birtoklása büntetteként történő minősítése és ezzel összefüggésben a büntetés enyhítése érdekében,
- Terhelt3 III. rendű vádlott és a védője valamennyi ítéleti rendelkezés tekintetében, de a védő külön is kiemelten a kábítószer-kereskedelem büntetteként értékelt cselekmény eltérő minősítése, a vádlottnak az egészségügyi termék hamisításának büntetteként értékelt cselekmény alól történő felmentése, valamint a büntetés enyhítése érdekében,
- Terhelt4 IV. rendű vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében,
- Terhelt5 V. rendű vádlott valamennyi ítéleti rendelkezés tekintetében, a védője a kábítószer-kereskedelem büntetteként értékelt cselekmény eltérő minősítése, a vádlottnak a közokirat-hamisítás büntetteként értékelt cselekmény alól történő felmentése és a büntetés enyhítése érdekében,
- Terhelt6 VI. rendű vádlott és a védője, Terhelt7 VII. rendű vádlott és a védője, valamint Terhelt8 VIII. rendű védője kizárólag felmentés érdekében

jelentettek be fellebbezést, amely kapcsán az ügyészség és valamennyi védő eleget tett a Be. 584. § (6) bekezdésében meghatározott írásban történő indokolási kötelezettségnek is.

[11] Az ügyészség a fellebbezése indokolásában azzal érvelt, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében – a középértékűtől és a vádiratban a Btk. 422. (3) bekezdése alapján előterjesztett ún. mértékes indítvány szerinti tíz évtől jelentősen elmaradó tartamban – kiszabott szabadságvesztés túl enyhe büntetés, az nem tükrözi az elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyességét, továbbá nem alkalmas a büntetési célok elérésére. Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában egyetértett azzal, hogy enyhítő tényező a jelentős időmúlás, a büntetlen előélet és a nagykorú hozzátartozóról való gondoskodás, azonban kérte figyelembe venni e vádlott által továbbértékesítés céljából tartott kábítószeres együttes mennyiségét, amely meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 178%-a volt. Terhelt6 VI. rendű vádlott javára a jelentős időmúlást és a kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodást kérte enyhítő tényezőként értékelni, ehhez képest súlyosító tényezőként hivatkozott a vádlott büntetett előéletére és a bűncselekménynek más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésére. Mindezek az ügyészség megítélése szerint mindkét vádlott esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását indokolják.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli főügyészség) a felterjesztett ügyirattal együtt megküldött BF.755/2023/4. számú átiratában az ügyészség fellebbezését fenntartotta, egyidejűleg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak minősítette.

[13] Az átirat szerint a törvényszék eljárási szabálysértést nem követett el, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, ennek keretében – teljesítve a bizonyítási indítványokat – valamennyi, az ügyben releváns bizonyítékot beszerzett, majd azokat a tárgyalás anyagává tett.

[14] A törvényszék által – lényegében a vádiratban foglaltakkal egyezően – megállapított történeti tényállást megalapozottnak értékelte.

[15] Mindössze az elsőfokú ítélet indokolásának a vádlottak személyi körülményei és korábbi büntetései tekintetében rögzített megállapításait látta szükségesnek kiegészíteni, pontosítani az alábbiakkal:

- Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében a bűnügyi nyilvántartás már nem tartalmazza a felhívott korábbi büntetést, azt viszont igen, hogy e vádlottal szemben a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2023. március 30-án jogerős 10.Bpk.XX.135/2023/5. számú büntetővégzésben a 2021. szeptember 24-én elkövetett testi sértés büntette miatt 230.000,-Ft pénzbüntetést szabott ki;

- Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2019. november 4-én jogerős 7.Bpk.1828/2019/2. számú büntetővégzésben a 2019. július 20-án ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 100.000,- forint pénzbüntetést és 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltást szabott ki, továbbá vele szemben három különböző kerületi rendőrkapitányságon kábítószer birtoklásának vétsége, garázdaság vétsége és ugyancsak garázdaság vétsége miatt büntetőeljárások indultak, a kábítószer birtoklása miatt folyamatban volt ügyben – a feltételes ügyészségi felfüggesztést követően – a nyomozást megszüntették;

- Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében a bűnügyi nyilvántartás a korábbi büntetést már nem tartalmazza, viszont e vádlott ellen csoportosan elkövetett garázdaság büntette miatt büntetőeljárást indult, amelyben feltételes ügyészségi felfüggesztés alkalmazására került sor.

[16] Érvelése szerint a törvényszék az indoklási kötelezettségének eleget tett, részletesen ismertette a vallomások és egyéb bizonyítékok tartalmát, ezt követően számot adott arról, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapította. A törvényszék – a védelmi észrevételekre is tekintettel – az indokolásában foglalkozott a titkos adatszerzés körülményeivel és azok eredményének felhasználhatóságával is.

[17] A fellebbviteli főügyészség hangsúlyozta, hogy a cselekményeket nem csak a lehallgatási anyagok igazolták vissza, hanem a megfigyelési adatok, a házkutatásokról készült jegyzőkönyvek, a tanúvallomások és a szakértői vélemények is.

[18] A vádlottak bűnösségére levont következtetést okszerűnek, a bűncselekmények jogi minősítését törvényesnek, az ezzel összefüggésben kifejtett jogi indokolást helyesnek értékelte.

[19] A büntetéskiszabás során figyelembe vett enyhítő tényezők közül Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II., Terhelt6 VI. és Terhelt7 VII. rendű vádlottak esetében kérte mellőzni a nagykorúvá vált gyermekek eltartásáról történő gondoskodást, ugyanis ez csak a tartásra és nevelésre szoruló hozzátartozók esetében jöhet számításba. További súlyosító körülményként hivatkozott a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények statisztikailag is alátámasztható elszaporodott jellegére.

[20] Egyetértett az ügyészszéggel abban, hogy a törvényszék Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében a szabadságvesztés tartamát indokolatlanul határozta meg jelentősen a középérték alatt, ezért e vádlottak büntetésének súlyosítása szükséges, különös tekintettel arra is, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében a kábítószer mennyisége, Terhelt6 VI. rendű vádlottnál a huzamosabb időn át történő elkövetés nem kapott kellő hangsúlyt.

[21] A járulékos kérdésekkel kapcsolatban észrevételként fogalmazta meg, hogy a vagyoneklobzásra vonatkozó ítéleti rendelkezések hiányosak és pontatlanok, mivel nem tartalmazzák, hogy az intézkedés mely vádlottakat érinti, másrészt az egyik összeg (237.500,- forint) nem egyezik az iratok tartalmával. A vagyoneklobzást kérte akként pontosítani, hogy az intézkedés Terhelt1 I. rendű vádlott esetében 670.000,- forintra, Terhelt2 II. rendű vádlott esetében 1.745.660,- forintra, Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében 17.000,- forintra, Terhelt5 V. r. vádlott esetében 398.500,- forintra, míg Terhelt7 VII. r. vádlottat esetében – helyesen – 187.500,- forintra lett elrendelve.

[22] A bűnügyi költségre vonatkozó ítéleti rendelkezést is korrigálandónak minősítette, arra hivatkozva, hogy a költségjegyzékbe még az ítélethirdetés napján is került bejegyzés, másrészt az összesen felmerült költség nem egyezik az elsőfokú ítélet indokolásában írtakkal (az államot terhelő bűnügyi költség 477.361,- forint, a vádlottakat terhelő bűnügyi költség 3.777.466,- forint).

[23] A bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezés kapcsán kérte figyelembe venni, hogy elírás folytán elmaradt a T-170/2016. számú bűnjeljegyzék 81. tételszámának feltüntetése.

[24] Ezen túlmenően az elsőfokú ítélet bevezető részében utolsó tárgyalási határnapnak, 2023. szeptember 22-re történő helyesbítését is szükségesnek tartotta.

[25] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság (a továbbiakban: ítéltábla) az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. és Terhelt6 VI. rendű vádlottak vonatkozásában változtassa meg, e vádlottakkal szemben szabjon ki hosszabb tartamú szabadságvesztést és ehhez igazodó mértékű közügyektől eltiltást, a személyi körülményeket a megjelölt vádlottak tekintetében helyesbítse, továbbá a bűnjelekre, a vagyoneklobzásra és a bűnügyi költségre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket korrigálja, a

bűnjeljegyzék tételszámában az elírást javítsa ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[26] A fellebbviteli főügyészség a 2024. május 2-án előterjesztett átiratában reagált Terhelt3 III. rendű vádlott védőjének és Terhelt5 V. rendű vádlott védőjének fellebbezése indokolásában foglaltakra. Akként foglalt állást, hogy a törvényszék az eljáró bíró személyében történt változást követően a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésével a lefolytatott bizonyítást eredményét törvényessé, a határozat meghozatalakor felhasználhatóvá tette (Kúria Bfv.783/2022/8. számú határozata). Rámutatott arra, hogy 2022. január 1-jével valóban módosult a Btk. 186. § (5) bekezdés a) pontja, ezért felmerül a cselekménynek a Btk. 185/A. § (1) bekezdés d) pontja szerinti gyógyszerhamisításként történő minősítése is, mivel a tartás annak is az elkövetési magatartásai közé tartozik. Terhelt3 III. rendű vádlottnál talált szerek Magyarországon nem engedélyezettek, ezen túlmenően maga a vádlott tett olyan kijelentést, hogy nem megfelelő forrásból származtak. szakértő2 szakértő szerint a hatóanyagokat bizonyos dózisban használják gyógyászati célra, azonban a vádlottnál fellelt mennyiség gyógyászati szempontból semmiképpen nem indokolt, de még az izomtömeg növelésére történt felhasználás esetén is több, mint egy ilyen kúrára való adag, tehát a cselekmény megfelel a Btk. 185/A. § (8) bekezdés a) pontjában írt kritériumnak.

[27] Terhelt1 I. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy a védenca nem kereskedett kábítószerrel, a nála fellelt kábítószerket Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottaktól tárolásra és megőrzésre vette át, majd a kábítószerből bizonyos mennyiséget elfogyasztott. A bizonyítékok, ezek között a lehallgatott telefonbeszélgetések nem támasztják alá a kereskedői tevékenységét, de azt sem, hogy a kábítószer megőrzésért anyagi ellentételezést kapott volna. Kapcsolatban csak a fentiekben megjelölt vádlott-társaival volt, mely terheltek védekezést tartalmazó vallomásai nem értékelhetők bizonyítékként Terhelt1 I. rendű vádlott terhére.

[28] A vádlott bűnösségét csak a kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] látta megállapíthatónak, ezért elsődlegesen a bűncselekmény minősítésének megváltoztatását indítványozta.

[29] A büntetés kiszabása kapcsán kérte figyelembe venni, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a nyomozás kezdetétől együttműködött az eljáró hatóságokkal, feltáró jellegű vallomást tett, a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményből anyagi haszna nem származott, a családi körülményei rendezettek, az időmúlás jelentős és a büntetőeljárás rendkívüli módon elhúzódott. Ráadásul az eltelt évek alatt védencének az élete is sokat változott: elvált, új családjában mások eltartásáról is gondoskodnia kell, idős és munkaképtelen édesapja is a támogatására szorul, de a vádlott maga is több betegségben szenved, az életminősége jelentősen romlott. E körülményekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla a vádlottal szemben – a cselekmény minősítésének megváltoztatására is tekintettel – szabjon ki a törvényi minimum szerinti öt év, illetve lehetőség szerint – enyhítő szakasz alkalmazásával – ennél rövidebb tartamú szabadságvesztést.

[30] Egyébiránt az I. rendű védő a büntetés súlyosítását célzó ügyészségi fellebbezést méltánytalannak és indokolatlannak ítélte, arra hivatkozva, hogy a tényállásban rögzített ügyletekben Terhelt1 I. rendű vádlottnak volt a legkisebb szerepe, és számtalan enyhítő körülmény került feltárássra az ő vonatkozásában.

[31] Terhelt2 II. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában a jogorvoslatát már csak a büntetés enyhítésére vonatkozóan tartotta fenn (a felmentés tekintetében nem).

[32] Kiemelte, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során védence vonatkozásában csak enyhítő körülményeket tárt fel, nevezetesen a vádlott büntetlen előéletét, a jelentős időmúlást, ugyanakkor nem vette figyelembe, hogy eltartja és ápolja számos betegségben szenvedő édesanyját (szív- és érrendszeri betegség, idült bronchitis, idült tüdőbetegség, gasztrooesophagealis reflux, stroke, szívritmus-szabályzó, hypertonia, COPD, hypercholesterinaemia, ulcus duodeni, csigolyaösszeroppanás, illetve combnyaktörés miatt mozgásszervi problémák), márpedig ez nyomatékos enyhítő körülmény. Ezen túlmenően az elsőfokú ítélet kihirdetése és a másodfokú elbírálás között további nyolc hónap telt el, amely az időmúlást még nyomatékosabbá teszi, különös tekintettel arra is, hogy a vádlottal szemben újabb büntetőeljárás nem indult. Mindezekre tekintettel a védő indítványozta a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának mérséklését.

[33] A védő a fellebbezése indokolásához az általa hivatkozott betegségek igazolására ismételten csatolta név9 (a vádlott anyja) vonatkozásában a intézmény1 által 2015. november 9-én kiállított ambuláns lapot, illetőleg a intézmény2 által 2019. július 19-én, 2023. március 28-án és 2023. július 4-én kiállított zárójelentést és ambuláns lapokat.

[34] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, másodlagosan a vádlottnak mindkét bűncselekmény tekintetében történő felmentésére, harmadlagosan a szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítésére és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére tett indítványt.

[35] Álláspontja szerint a tényállás 2. pontjában írt cselekmény tekintetében a törvényszék – szemben a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakkal – eljárási szabálysértést követett el, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségét nem teljesítette, téves következtetést vont le Terhelt3 III. rendű vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítésére.

[36] A védő úgy ítélte meg, hogy a vádlott lakásában lefoglalt dobozokban és ampullákban lévő készítmények tényleges tartalmát nem lehetett kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani. A szakvélemény és a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata egyaránt cáfolja a törvényszék – kizárólag a házkutatási jegyzőkönyv tartalmán alapuló – ténymegállapítását, miszerint a dobozok anabolikus szteroidokat, illegális gyógyszereket vagy nem engedélyezett egészségügyi termékeket tartalmaztak. Ugyan a szakvélemény szerint a készítmények feltehetően a csomagolásukon feltüntetett hatóanyagokat és mennyiségeket tartalmazzák, de az egyéb érdekelt4 (a továbbiakban: egyéb érdekelt4) a készítmények

hatóanyagát és annak mennyiségét nem vizsgálta, de – referenciakészítmény hiányában – nem is vizsgálhatta.

[37] Iratellenesnek értékelte a törvényszék érvelését, miszerint az eljárás során a vádlott és a védő nem vitatták azt, hogy a készítmények hatóanyag-tartalma és mennyisége megegyezik a dobozokon lévő feliratokban foglaltakkal. Valójában a készítmények hatóanyag-tartalmát a védelem az előkészítő ülésen és a védőbeszédében is vitatta, mégpedig éppen a törvényszék által is ismert szakvélemény, illetőleg a tárgyaláson tett szakértői nyilatkozat alapján. Másrészt Terhelt3 III. r. vádlott állítása szerint 2012 elején szerzett tudomást arról, hogy a készítmények hamisak, nem az van a dobozokban, mint ami a feliratokon szerepel, így azokat nem használta fel. E védekezés nem csak a mennyiségre, hanem értelemszerűen a dobozok tartalmára, a készítmények hatóanyagára és vegyületeire is kiterjedt.

[38] Megjegyezte, hogy a törvényszéknek a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 6. § (2) bekezdése, 7. § (1) bekezdése és 163. § (1)-(4) bekezdései alapján védői indítvány vagy észrevétel hiányában is vizsgálnia kellett a szakvélemény tartalmát. Valamely tény vitatásának esetleges elmaradása nem jelenti a kérdéses tény elfogadását, ugyanis annak – a büntetőeljárás sajátosságai miatt – explicitnek kell lennie. E körben hivatkozott a Be. 506. § (3) bekezdésére is, amely értelmében a bűnösség be nem ismerése esetén a vádlottnak az előkészítő ülésen joga, de nem kötelezettsége annak megjelölése, hogy a vádiratban szereplő mely tények valóságát fogadja el. Márpedig Terhelt3 III. rendű vádlott az eljárás alatt nem tett a dobozokban és ampullákban lévő készítmények kapcsán ilyen értelmű elfogadó nyilatkozatot.

[39] Érvelése szerint a vádirat és az elsőfokú ítélet sem azt tartalmazza, hogy a készítmények hamisak, a vádhatóság és a törvényszék a bűncselekmény elkövetését a Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi termék indokolatlan mennyiségben történő tartása miatt látták megállapíthatónak. Amennyiben viszont nem bizonyítható, hogy egyáltalán egészségügyi termékről van-e szó, nyilván nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal az ilyen termék tartása sem. Ebben az esetben – figyelemmel a vádhoz kötöttség elvére és a vádon való túlterjeszkedés tilalmára [Be. 6. § (3) bekezdés] – a törvényszék a történeti tényállásban nem állapíthatta meg a Btk. 186. § (1) bekezdés a-c) pontjaiban felsorolt elkövetési magatartások valamelyikét, így az egyetlen helyes döntés a vádlott felmentése lett volna.

[40] A védő egyébként sem értett egyet a cselekménynek a Btk. 186. § (1) bekezdés d) pontja szerinti minősítésével. Utalt arra, hogy a vádirati és az ítéleti tényállás egyidejűleg hivatkozik a készítményekre teljesítményfokozó szerként, Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi termékként és illegális gyógyszerként. Ugyanakkor az elkövetési tárgy definiálásának egyértelműnek kellene lennie, mivel a fentiekben felsorolt készítményekre vonatkozóan három különböző bűncselekmény, nevezetesen az egészségügyi termék hamisítása, a teljesítményfokozó szerrel visszaélés [Btk. 185. §] és a gyógyszerhamisítás [Btk. 185/A. §] jöhet szóba, azonban az egyik bűncselekmény megállapítása a másik kettőt kizárja.

[41] A Btk. 186. § (5) bekezdés a) pontjában írt értelmező rendelkezés szerint egészségügyi termék alatt az orvostechnikai eszközt, az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközt és a vizsgálati gyógyszert kell érteni. A Medicrime Egyezmény értelmezési köre kiterjed a tartozékokra, alkatrészekre, más összetevőkre és nyersanyagokra is. Ezért, ha ezen összetevőket egészségügyi termék gyártása céljából hamisítják, akkor a hamisítvány is e bűncselekmény elkövetési tárgya, tekintettel arra, hogy egy egészségügyi termék ilyen összetevőjének hamisítása meghamisított egészségügyi terméket eredményez.

[42] Mindezek miatt a védő szerint Terhelt3 III. rendű vádlott terhére a Btk. 186. § (1) bekezdése szerinti egészségügyi termék hamisítása – a tényállásban írt elkövetési tárgy hiánya miatt – fogalmilag sem lett volna megállapítható. Ezért a minősítés során legfeljebb a Btk. 185. § (1) bekezdése szerinti teljesítményfokozó szerrel visszaélés és a Btk. 185/A. § (1) bekezdés d) pontja szerinti gyógyszerhamisítás megállapítása merülhet fel.

[43] A gyógyszer fogalmát – az emberi felhasználású gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvvel összhangban – a 2005. évi XCV. törvény határozza meg. Eszerint gyógyszer bármely anyag vagy azok keveréke, amelyet emberi betegségek megelőzésére vagy kezelésére állítanak elő vagy azok az anyagok vagy keverékei, amelyek farmakológiai, immunológiai vagy metabolikus hatások kiváltása révén az ember valamely élettani funkciójának helyreállítása, javítása vagy módosítása, illetve az orvosi diagnózis felállítása érdekében alkalmazható.

[44] A tiltott teljesítményfokozó szerek mindazokat a szerek, amelyek hatóanyagukra tekintettel az anabolikus szerek, a peptid hormonok, növekedési faktorok és rokonvegyületek, hormon antagonisták és modulátorok közé tartoznak, ha a forgalomba hozatal magyarországi engedély hiányában történik, feltéve, hogy a szer nevesítve szerepel a sportbeli dopping elleni nemzetközi egyezmény (Antidopping Egyezmény) kihirdetéséről szóló 99/2007. (V. 8.) Korm. rendelet I. számú melléklete szerinti tiltólistájában. A védő hangsúlyozta, hogy a vonatkozó normák szerint a teljesítményfokozó szerek semmilyen körülmények között nem egészségügyi termékek, legfeljebb gyógyszerek.

[45] Kérte figyelembe venni, hogy jelen ügyben az sem bizonyított, hogy a dobozok, ampullák tiltott teljesítményfokozó szereket tartalmaztak, másrészt, ha így is lenne, akkor a Btk. 185. § (1) bekezdés a-c) pontja szerinti elkövetési magatartások között a tartás nem szerepel. Ezért az ilyen szerek tartása nem minősül bűncselekménynek, és pedig azért, mert a jogalkotó a teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntetőjogi fenyegetettségével nem a dopping szerek felhasználása ellen kívánt fellépni, hanem – miként ezt a Btk. 185. § (6) bekezdésben írt értelmező rendelkezés tartalmazza – a szabadidős sportban széles körben elterjedt, számos mellékhatást kiváltó és egészségkárosodást okozó szerek terjesztésének a visszaszorítását célozza. Utalt arra, hogy a teljesítményfokozó szerrel visszaélés elkövetője nem csak hivatásos sportoló lehet, hanem amatőr vagy hobbi sportoló is.

[46] Okfejtése szerint, amennyiben Terhelt3 III. r. vádlott teljesítményfokozó szereket szerzett meg és tárolt éveken át lakásában, akkor sem állapítható meg a teljesítményfokozó szerrel visszaélés. Egyrészt cselekménye – a fentiekben már írtak szerint – nem illeszthető a törvényi tényállás elkövetési magatartásai közé, másrészt a teljesítményfokozó szerrel

visszaélés csak 2013. július 1-jén, az új büntető törvény hatályba lépésekor lett bűncselekmény.

[47] Rámutatott arra, hogy a teljesítményfokozó szerek esetében a lex speciális elve alapján a gyógyszerhamisítás vagy az egészségügyi termék hamisítás megállapítására sincs mód.

[48] Amennyiben a teljesítményfokozó szerek esetében csak a sportcélú tevékenység érdekében történő tartás dekriminalizált, a védő szükségesnek tartotta annak vizsgálatát, hogy Terhelt3 III. rendű vádlottnak mi volt a célja a kérdéses készítményekkel. Ennek ugyanis jelentősége van a teljesítményfokozó szerrel visszaélés célzatos jellege miatt, de a másik két bűncselekmény (gyógyszerhamisítás, egészségügyi termék hamisítása) esetében az indokolatlan mennyiség megállapítása kapcsán is. Márpedig a vádirat nem tartalmazza, hogy a vádlott milyen célból tartotta magánál éveken át a vitatott hatóanyag-tartalmú készítményeket.

[49] Érvelése szerint, ha igazolt a sportcélú tevékenység érdekében történő megszerzés és tartás, akkor a cselekmény nem bűncselekmény. A gyógyszerhamisítás esetében, amennyiben saját célú felhasználás érdekében történik a gyógyszer tartása, az szintén nem bűncselekmény.

[50] Elismerte, hogy a törvényszék is foglalkozott a vádlott lehetséges céljával, szándékával, azonban kérte figyelembe venni, hogy a tényállás e körben megalapozatlan, amely a vádon való túlterjeszkedésre, a kirívóan egyoldalú mérlegelésre, a bizonyítékok összevetésének elmaradására és a helytelen ténybeli következtetések levonására vezethető vissza.

[51] Sétrelmezte, hogy a törvényszék nem fogadta el azt a vádlotti védekezést, miszerint hosszas elméleti kutakodás és beszerző tevékenység után azért szerezte meg az ominózus készítményeket, mert azokat a sportcélú tevékenysége során, előre megtervezett kúra keretében, a testépítés érdekében kívánta felhasználni. E vallomás valóságtartalmát ugyanis egyetlen bizonyíték sem cáfolta, sőt még a törvényszék által is elfogadott szakvélemény szerint sem zárható ki a csatolt terv és a rendelkezésre álló ajánlások alapján a vádlotti védekezés. Ezen kívül mindössze a házkutatási jegyzőkönyv (mint okirat) és a dobozok, ampullák (mint tárgyi bizonyítási eszközök) álltak rendelkezésre, azokból viszont a vádlotti szándéokra következtetés nem vonható. Ehhez képest a törvényszék – a bizonyítékok (vádlotti vallomás, szakvélemény) helyett – kizárólag elméleti okfejtésekre és feltételezésekre, illetve az életszerűtlenségre alapozta a vádlott szándékára levont következtetését. Ennek során figyelmen kívül hagyta, hogy a 2009-2012 között a készítmények megszerzése és tartása, de még a forgalmazása is legális volt (azaz nem számított bűncselekménynek), még akkor is, ha beszerzésük nem volt egyszerű, mivel a kereskedelmi forgalomban Magyarországon nem voltak elérhetőek vagy éppen vénykötelesek voltak. A védence 2012 elején döntött úgy, hogy további anyagokat nem szerez be, illetve a meglévőket nem használja, azaz olyan időpontban, amikor a tartás még nem minősült bűncselekménynek.

[52] Meglátása szerint – szemben a törvényszék állásfoglalásával – nem a bűnösséget alátámasztó, életszerűtlen körülmény, hogy a vádlott a készítményeket nem dobta ki vagy

nem semmisítette meg. Az a tény, hogy a készítményektől a Btk. hatályba lépése után sem szabadult meg, betudható annak, hogy lusta volt, már el is feledkezett ezekről az anyagokról; ezzel ellentétes adat nem merült fel. Figyelemmel arra, hogy amikor megszerezte a készítményeket, ez még nem volt pönalizált, és a Btk. hatályba lépésétől csak a szándékos tartás büntethető, a vádlott tudatának azt kellett volna átfognia, hogy teljesítményfokozó szereket vagy gyógyszereket tart magánál, amely magatartás a büntető törvénybe ütközik. Márpedig a vádlott esetében ez a tudati oldal hiányzik, így a bűnössége nem állapítható meg.

[53] A védő nem fogadta el a törvényszék érvelését, miszerint a készítmények felhasználási ideje már lejárt, ezt ugyanis kizárólag a vádlott állította, de a kérdéses tényt senki nem vizsgálta.

[54] Kifogásolta, hogy a törvényszék az elsőfokú ítélet [352] bekezdésében – egyébként a vádiratban foglaltaktól is eltérően – a vádlott „esetleges kereskedési” szándékára vont le következtetést, ezt alátámasztó bármilyen bizonyíték nélkül. Ráadásul még ebben sem volt következetes, mert a hivatkozott bekezdésben két sorral később már tényként rögzítette a kereskedési szándékot. A védő e körben hangsúlyozta, hogy a törvényszék – az előbbieket szerinti elkövetési magatartáshoz képest – a vádlottat bűnösségét nem a Btk. 185. (1) bekezdés b) pontja vagy a Btk. 186. (1) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekményben állapította meg.

[55] További súlyos hibaként értékelte, hogy a törvényszék a tényállás 2. pontjában írt, 2009-2012 között megszerzett készítmények kapcsán a kereskedést kizárólag a tényállás 1. pontjában írt, 2016. áprilisa és júniusa között elkövetett cselekmény alapján állapította meg. Ha ugyanis a vádlott a készítményeket 2009-2012 között azért szerezte meg, hogy azokkal haszonszerzési céllal kereskedjen, értelmetlen lett volna négy évvel később, a felhasználási idő lejártá után is őrizgetni készítményeket. A kereskedelmi célzat megállapításához valamilyen adatoknak fel kellett volna merülniük arra vonatkozóan, hogy a vádlott megkísérelt vevőket felkutatni, a készítményt másnak felajánlja vagy más ezzel összefüggő résztevékenységet végez.

[56] Mindezek okán a védő álláspontja szerint Terhelt3 III. rendű vádlottat bűncselekmény hiányában – a helyes minősítés szerint – a Btk. 185. § (1) bekezdésébe ütköző teljesítményfokozó szerrel való visszaélés büntette miatt emelt vád alól fel kellett volna menteni.

[57] Amennyiben ezzel az ítéltábla nem értene egyet, és úgy ítélné meg, hogy a helyes minősítés a Btk. 185/A. § (1) bekezdés d) pontja szerinti gyógyszerhamisítás büntette, akkor a védő szerint a Be. 566. (1) bekezdés c) pontja alapján van helye a felmentésnek, mivel az ügyiratok tartalma, a lefolytatott bizonyítás eredménye és a helyes logikai következtetések mentén nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a vádlott indokolatlan mennyiségben tartotta magánál a gyógyszereket.

[58] A védő a tényállás 2. pontjában írt cselekmény kapcsán akként foglalt állást, hogy a törvényszék elmulasztotta az indokolási kötelezettségét, márpedig ez sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat (a tisztességes eljárás része az indokolt bírói döntéshez való jog), valamint a Be. 167. § (4) bekezdésében, 451. § (1) bekezdésében, 561. §

(3) bekezdés d) és f) pontjában írt előírásokat. E körben hivatkozott az Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) és 3305/2017. (XI. 24.) számú AB határozataira, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára is (Taxquet kontra Belgium, Suominen kontra Finnország).

[59] Kiemelte, hogy a bíróságnak a döntéséhez vezető folyamatról, meggyőződése indokairól a határozat indokolásában kell számot adnia. Mindezt megfelelő részletességgel, átláthatóan, az eljárási törvénynek megfelelő módon köteles megtenni, ennek elmaradása ugyanis megfosztja a vádlottat és a védőt a jogorvoslati jogának érdemi gyakorlásától. A bíróságnak egyéniesítve és konkrét bizonyítékok egyidejű megjelölésével kell indokolnia, hogy – a vádlotti védekezéssel szemben – mely bizonyítékok alapján, ténybeli és jogi következtetések útján találta bűnösnek a vádlottat a vád tárgyává tett bűncselekményben, illetőleg miért minősítette a cselekményt a vád szerint. Amennyiben ezt az egyébként hosszadalmas eljárás után meghozott ítélet indokolásából a vádlott és a védelem nem ismerheti meg, nem tudja érdemben támadni a döntéshez vezető tevékenységet. Ekként a védelemnek nem áll módjában vizsgálni a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének logikai folyamatait, a tényből tényre következtetés helyességét, ennek folytán érdemi jogorvoslati nyilatkozatot sem tehet. A terhelt és a védő jogorvoslathoz való joga ugyanis nem csak abban merül ki, hogy bejelenti a fellebbezés tényét és annak terjedelmét, a védő írásban köteles a fellebbezést megindokolni.

[60] Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában – a védő megítélése szerint – a törvényszék a tényállás 1. pontja tekintetében nem teljesítette indoklási kötelezettségét, méghozzá olyan mértékben, amely ellehetetleníti az ítélet érdemi felülbírálatának lehetőségét.

[61] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú ítélet 10-59. oldalon tartalmazza a bizonyítékok részletes ismertetését, azonban a védelem esetében a bizonyítékok ütköztetésére, érdemi mérlegelő tevékenységre nem került sor.

[62] Sérelmezte, hogy a titkos adatszerzés során beszerzett lehallgatási anyagok felhasználhatósága kérdésében a törvényszék az elsőfokú ítélet [179] bekezdésében szükséztlenül foglalt állást, nem reflektálva a védelem által felvetett kifogásokra. Az elsőfokú ítéletben csak a 2016. április 4-ei jelentés adataira történt hivatkozás, mint amely megalapozta az ügyészi indítványt és a nyomozási bíró az engedélyező határozatát, azonban e körben kifejtett indoklás nem felel meg a Be.-nek, az Alaptörvénynek és az irányadó alkotmánybírósági határozatoknak. A törvényszék nem jelölte meg a hivatkozott jelentés konkrét tartalmát, amely egyrészt megalapozta az ügyészség és a nyomozási bíró eljárását, másrészt, amely alapján a nyomozási bíró a titkos adatszerzés elrendelésének feltételeit (például legalább 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményre vonatkozó bizonyítékok megléte) érdemben vizsgálhatta volna. Még az sem derül ki az elsőfokú ítéletből, hogy a törvényszék szerint mit kellett tartalmaznia a jelentésnek és a kapcsolódó iratoknak, illetve miket tartalmazott ténylegesen. Márpedig önmagában az ügyész indítványa és a nyomozási bíró engedélyező határozata nem indok arra, hogy a bíróság törvényesnek fogadja el a beszerzett bizonyítékokat. Elmaradt továbbá annak a védelmi felvetésnek a vizsgálata, miszerint jelen ügyben nem csak titkos adatszerzés, hanem titkos információgyűjtés is folyt.

[63] Előadta, hogy a törvényszék Terhelt3 III. rendű vádlott bűnösségére a lehallgatás és a megfigyelés anyagából, telefonbeszélgetés során használt konspiratív kifejezésekből, Terhelt5 V. r. vádlott vallomásából, valamint a házkutatás során lefoglalt kábítószerekből vont le logikai következtetést. Ugyanakkor elmaradt annak megjelölése, hogy a törvényszék konkrétan mely lehallgatási anyagok, beszélgetések alapján következtetett a konspiratív tartalmakra, csupán néhány szó felsorolására került sor, amelyek a törvényszék szerint kábítószerre utalnak (pálinka, perc, edzés). Az elsőfokú ítélet 46. oldala tartalmaz három Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. r. vádlottak között lezajlott telefonbeszélgetést, viszont a törvényszék éppen ezeket egyáltalán nem értékelte. E beszélgetések közül az első kettőnél euróról van szó, a harmadikban éppen Terhelt4 IV. r. vádlott jelzi, hogy Terhelt3 III. r. vádlottnak pezsgőt és szőlőt visz, tehát nem arról szól, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott bármit vásárolna a védencétől. Egyébként e három beszélgetés során a perc, pálinka és edzés szavak egyszer sem hangzanak el. A törvényszék egyéb esetekben is kötött Terhelt3 III. rendű vádlotthoz olyan kifejezéseket, amelyeket nem ő, hanem a vádlott-társai használtak. Ezért is lett volna fontos, hogy legalább példálózva megjelölje az ítélet indokolása, hogy mely beszélgetésben hangoztak el Terhelt3 III. rendű vádlott részéről a kérdéses tartalmak, és ezeket a beszélgetéseket kellett volna összevetni a vádlotti védekezéssel és egyéb bizonyítékokkal.

[64] A védő kifogásolta, hogy a törvényszék elmulasztotta indokolni azt is, hogy miért nem adott helyt az előterjesztett tanúbizonyítási indítványaiknak. Tette ezt annak ellenére, hogy Terhelt3 III. r. vádlott állítólag, a vádiratban és az elsőfokú ítéletben nem nevesített vásárlókkal is beszélgetett a kábítószerrel, éppen ezért állapította meg a törvényszék, hogy a védence nem csak Terhelt4 IV. rendű vádlottnak, hanem mások részére is rendszeresen értékesített kábítószerrel. Márpedig ahhoz, hogy tisztázni lehessen, hogy a védence kikkel, milyen ügyben beszélgetett telefonon, szükséges lett volna az érintett személyek tanúként történő kihallgatása. Megjegyezte, hogy az ítéltábla a törvényszék helyett nem indokolhatja meg a bizonyítási indítványok elutasítását, és arra sincs mód, hogy a másodfokú eljárásban pótolják a kihallgatást.

[65] Utalt arra is, hogy a törvényszék hivatkozott ugyan az ítélete indokolásában tanú6 (Terhelt3 III. rendű vádlott élettársa) és tanú8 tanúk vallomására, de e védencét mentő tanúvallomások mérlegelése, más bizonyítékokkal való ütköztetése elmaradt. tanú4 rendőr tanú vallomását is elmulasztotta egybevetni a többi rendőr vallomásával és a jelenlétében folytatott megfigyelésekre vonatkozó jelentések tartalmával, különösen a kézfogások, zsebhez nyúlás és zacskók tekintetében. Több rendőrtanú viszont akként nyilatkozott, hogy elfogás nélkül fenti körülmények legfeljebb a gyanú megállapítására alkalmasak, nem többek pusztán feltételezésnél. Ennek ellenére a törvényszék tényként kezelte a megfigyelésekben rögzített feltételezéseket, amelyekről bizonyossággal csak az a tanú4 nyilatkozott, aki maga sem látott kábítószerrel a megfigyelések során.

[66] Sérelmezte, hogy a törvényszék az indokolásában nem foglalkozott a házkutatás szabálytalansága és halaszthatatlanságának kérdése, a tárgyi bizonyítási eszközök tényleges lefoglalásának hiánya, a kábítószeres leltár leírása, elcsomagolása és a szakértő részére történt átadás során feltárt anomáliák, hiányosságok, a szakvéleménynek és a házkutatási jegyzőkönyvnek a kábítószer súlyára vonatkozó különbözőségei kapcsán kifejtett védői felvetésekkel. Márpedig a mérgezett fa gyümölcsének elve szerint a kábítószer mennyiségére vonatkozó adatok nem értékelhetők bizonyítékként a védence terhére.

[67] Mindezek miatt a védő szerint a Be. 609. (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az ügy érdemére lényegesen kiható eljárási szabálysértések okán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.

[68] Amennyiben ezzel az ítéltábla nem értene egyet, a védő arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet a tényállás 1. pontjában írt cselekmény tekintetében a Be. 592. (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan. A törvényszék a lehallgatás anyagát nem tehette volna a bizonyítás anyagává, illetve az abban foglalt beszélgetésekre tényállást nem alapíthatott volna. A törvényszék kritika nélkül hivatkozott a megfigyelésekről szóló jelentésekben rögzített feltételezésekre, kiemelve, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a pecsenyesütő környékén nagyon sok találkozót bonyolít. Elmaradt annak rögzítése, hogy hányszor és kikkel találkozott, miként arra sem tért ki a törvényszék, hogy ezen találkozók kapcsán kifejtett vádlotti védekezést mi cáfolja. Megállapította, hogy a kézfogások során kábítószer átadás történt, de nem derül ki, hogy konkrétan mely megfigyelési jelentés szerinti kézfogások esetében, illetőleg ez mely adatok alapján állapítható meg kétséget kizáróan. A törvényszék e találkozók kapcsán minimális beszélgetésre és rövid találkozókra hivatkozik, de nem jelölte meg, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott hány személlyel találkozott, mit jelent a minimális beszélgetés, mi minősül rövid találkozóknak. A rendőr tanúk – tanú4on kívül – megerősítették, hogy elfogás hiányában csak feltételezhető, hogy a kézfogás valójában csak kézfogás, vagy annál több, miként az is, hogy egy zacskó, a zseb tartalma mit rejt. Ugyanakkor Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a megfigyelések egyike sem végződött elfogással, így nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy tanú4 rendőr álláspontja vagy a jelentést készítő többi rendőr feltételezése volt megalapozott.

[69] A törvényszék azzal sem foglalkozott, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlottnál koncentráltabb összetételű kokaint találtak, mint Terhelt3 III. rendű vádlottnál, holott a vád szerint Terhelt4 IV. rendű vádlott a nála fellelt kábítószerter Terhelt3 III. rendű vádlottól szerezte be.

[70] Továbbá az elsőfokú ítélet arra sem tér ki, hogy azon telefonbeszélgetések esetén, amikor a törvényszék szerint Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak között arról van szó, hogy mennek kábítószerért Terhelt3 III. rendű vádlotthoz, őt a kérdéses napon Terhelt4 IV. r. vádlott egyáltalán nem keresi fel. A törvényszék értékelés nélkül hagyta, hogy amennyiben Terhelt3 III. rendű vádlott Terhelt2 II. rendű vádlottól szerezte be a kábítószerter, akkor közöttük miért nincs ilyen tartalmú beszélgetés, ráadásul Terhelt2 II. rendű vádlottnál mindössze 0,57 gramm kokaint találtak fel, hasist pedig egyáltalán nem. A védő a 2016. április 14-ei lehallgatási és megfigyelési anyag alapján tett megállapítások kapcsán arra hivatkozott, hogy az ügyiratban nem található olyan megfigyelési jelentés, amely szerint a kérdéses napon Terhelt4 IV. rendű vádlott Terhelt3 III. r. vádlottnál járt volna. Az elsőfokú ítélet indokolásában az „üveg” kifejezés kapcsán történt megállapítások kapcsán azt adta elő, hogy Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak sosem állították, hogy Terhelt3 III. rendű vádlottól Terhelt4 IV. rendű vádlott alkoholt vagy üveget vitt volna el. A védő sérelmezte a 2016. április 28-i megfigyelésen alapuló megállapítást is, miszerint Terhelt4 IV. rendű vádlott egy üres szatyorral érkezett Terhelt3 III. rendű vádlotthoz, de távozásakor abban már volt valami, mert nehezebbnek látszott. Ezzel kapcsolatban arra utalt, hogy a szatyor legfeljebb nagyobbban látszódnak, másrészt még a jelentés is azt tartalmazta, hogy a

távozáskor feltehetően kábítószer volt a szatyorban, de ezt a törvényszék tényként állapította meg.

[71] Ismét kérte figyelembe venni azt is, hogy az elsőfokú ítélet Terhelt3 III. rendű vádlott kapcsán csak három Terhelt4 IV. rendű vádlottal folytatott telefonbeszélgetést rögzít, további személyekkel való beszélgetést nem, ráadásul az érintettek tanúként történő kihallgatása elmaradt, miként azoknak a személyeknek is, akikkel az étteremnél találkozott, beszélgetett. E körben tehát a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségét nem teljesítette.

[72] Sérelmezte azt a megállapítást is, hogy Terhelt3 III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak ismerték egymást, sőt utóbbi fel is ment a védenccé lakásához. Ezt a vádlottak egyike sem állította, sőt Terhelt5 V. rendű vádlott is kifejezetten azt nyilatkozta, hogy sosem találkoztak.

[73] Nem értett egyet azzal, hogy Terhelt3 III. rendű vádlottnál is találtak a kábítószeres hígítására, adagolására, kiporciózására szolgáló eszközöket, többek között mérleget, simítózáras nejlontasakokat. Meglátása szerint e körben a törvényszék iratellenes megállapításokat tett, ugyanis a vegyész-szakértői szakvélemény szerint a mérlegen és a konyhában talált alufólián kábítószeranyag nem volt kimutatható, védencétől csak egy-egy darab használt tasak került lefoglalásra.

[74] Ugyancsak iratellenesnek értékelte azt a megállapítást is, hogy Terhelt3 III. rendű vádlottnál is többféle kábítószerrel találtak, így MDMA, extasy szereket is, sőt a nála talált kábítószer mennyisége önmagában a kereskedői szándékot támasztja alá. Elmulasztotta ugyanis a törvényszék értékelni a vádlott kábítószer-fogyasztási szokásait, amit két tanú, és egy orvosi irat is alátámasztott.

[75] Érvelése szerint a törvényszék figyelmen kívül hagyta a vádlott elkövetéskori körülményeit: bejelentett munkahellyel rendelkezett, nála nem találtak nagyobb összegű készpénzt vagy más értékes vagyontárgyakat (óra, gépjármű), az életvitele átlagos volt. Tehát a kereskedelmi tevékenységből származó hasznót semmilyen bizonyíték nem igazolta.

[76] Mindezek miatt – a védő szerint – a törvényszék tévesen vont le következtetést arra, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott elkövette a kábítószer-kereskedelem büntettét. Ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a tényállás 1. pontja kapcsán a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint küszöbölje ki az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát, és Terhelt3 III. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása büntetőjében állapítsa meg.

[77] A büntetés enyhítését célzó indítványa kapcsán arra hivatkozott, hogy amennyiben az ítéltábla csak a tényállás 2. pontjában írt cselekmény tekintetében hozna felmentő rendelkezést, ez önmagában is a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indokolná. Ha az ítéltábla a tényállás 1. pontjában írt cselekmény minősítése körében előadott védelmi érveket fogadná el, ez ugyancsak megalapozná a kiszabott büntetés jelentős enyhítését. Úgy ítélte meg, hogy a törvényszék eleve hiányosan vette számba a büntetést befolyásoló körülményeket, és azokat nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte. Kérte nyomatékos

enyhítő körülményént értékelni az elévülési időt megközelítő időmúlást, a büntetőeljárás vádlottnak fel nem róható jelentős elhúzódását, különös tekintettel arra is, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése és a másodfokú nyilvános ülés között további hét hónap telt el (amelyet a törvényszék nyilván nem vehetett figyelembe a büntetés kiszabásakor). További enyhítő körülményként hivatkozott a vádlott büntetlen előéletére, és arra, hogy vele szemben újabb büntetőeljárás nem indult, ebből következően a korábbi életvitelén változtatott, a társadalomra való veszélyességében is változás állt be. Továbbra is bejelentett munkahelye van, személyi körülményei és kapcsolatai rendezettek. A törvényszék elmulasztotta enyhítő körülményként értékelni a vádlott részbeni ténybeli beismerését és együttműködő magatartását. Ugyan az ügyészség a vádlott terhére kérte értékelni a hasonló bűncselekmények elszaporodottságát is, a védő szerint ezt a törvényszék helyesen vetette el, mert a vádhatóság statisztikai adatokkal nem támasztotta alá a hivatkozását.

[78] Megítélése szerint a büntetés generális és a speciális prevenció céljai – különös tekintettel arra, hogy kizárólag enyhítő körülmények állnak rendelkezésre, az időmúlás rendkívül jelentős – olyan enyhébb büntetés kiszabásával is elérhetők lennének, amely további szabadságelvonással nem járnának. Ezért a védő végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt.

[79] Terhelt4 IV. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában ismertette a védenccé érdemi védekezésének lényegét: nem kábítószerkereskedelemmel foglalkozott, hanem valutával, kamagrával és alkoholos italokkal üzletelt, a tőle lefoglalt kokaint saját fogyasztásra tartotta magánál, ezt egyébként a toxikológus szakvélemény is alátámasztotta. Továbbá kiemelte, hogy védenccé a tényállás 3. pontjában írt cselekmény elkövetését elismerte.

[80] Ezt követően a védő részletesen értékelte, hogy a törvényszék mely bizonyítékokra (tanú2 vallomása, a lehallgatásokról és a megfigyelésekről készült anyag, Terhelt5 V. rendű vádlottnak a letartóztatás tárgyában tartott ülésen tett vallomása, a házkutatási jegyzőkönyv) alapította Terhelt4 IV. rendű vádlott bűnösségét, illetőleg miért nem fogadta el a tényállás 1. pontjában írt cselekmény kapcsán előadott vádlotti védekezést.

[81] A védő szerint a törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen téves következtetést vont le a vádlott büntetőjogi felelősségére, azt ugyanis sem a lehallgatási anyagok, sem a személyi bizonyítékok nem támasztották alá. A törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott sok mindenből igyekezett pénzt szerezni, de kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg, hogy kábítószerrel is kereskedett volna. Nem látott abban szokatlant, hogy a védenccé a telefonbeszélgetések során nem nyíltan, hanem ún. virágnyelven beszélt a valutaváltásról, amely tevékenységét Terhelt3 III. rendű vádlott is alátámasztotta. Hangsúlyozta, ha a telefonbeszélgetések során használták is a törvényszék által megjelölt kifejezéseket, nem mindegy, hogy az ily módon leplezett bűnös tevékenység kamagrával, alkohollal vagy kábítószerrel volt kapcsolatos.

[82] Rávilágított arra, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott a nyomozási bíró előtt tett terhelő vallomását még ugyanazon az ülésen visszavonta, arra hivatkozva, hogy nem volt kihallgatható állapotban, nem mondott igazat, sőt arra sem emlékszik, hogy mi hangzott el.

Ezt a 2021. november 10-i írásbeli vallomásában is megerősítette, előadva, hogy elvonási tünetei voltak, megviselte az őrizetbe vétel, illetőleg az, hogy nem evett és nem aludt. Ekkor arról is nyilatkozott, hogy valójában Terhelt4 IV. rendű vádlottól vagy közreműködésével nem vásárolt kábítószer. A védő érvelése szerint, mivel a vádlott-társ magyarázatot adott a terhelő vallomása visszavonására, és ennek valóságtartalma kapcsán észszerű kétely nem merül fel, ezt a védenccé javára igenis figyelembe kellett volna venni a bizonyítékok értékelése során.

[83] A védő annak megismétlése nélkül fenntartotta a megfigyeléssel kapcsolatban az elsőfokú bírósági eljárásban kifejtett aggályait.

[84] Mindezek miatt indítványozta, hogy az ítéltábla mentse fel Terhelt4 IV. rendű vádlottat a kábítószer-kereskedelem büntette miatt emelt vád alól.

[85] A büntetéskiszabás körében arra hivatkozott, hogy a törvényszék a büntetést befolyásoló tényezőket feltárta, ám az enyhítő körülményeket nem kellő nyomatékkal értékelte. Kérte figyelembe venni, hogy a vádlott egészségi állapotának romlása oly mértékű, hogy az már az életminőségét is jelentősen befolyásolja, ráadásul ez megnehezítené a végrehajtandó szabadságvesztés töltését is. A vádlott javára kérte értékelni, hogy az időmúlás megközelíti a nyolc évet, a vádlott hosszabb ideig állt kényszerintézkedés hatálya alatt, továbbá vele szemben újabb büntetőeljárás nem indult.

[86] E körülmények miatt – utalva az ítélkezési gyakorlatra, illetőleg kábítószer-kereskedelem büntette miatt indult büntetőügyekben hozott bírósági határozatokra (Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 4.B.815/2022/27., Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.22873/2017/57., Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.6490/2019/12., Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.1700/2019/18.) is – végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[87] A védő a vádlott megromlott egészségi állapotának igazolására ismét csatolta Budapesti Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet Endokrinológiai Osztálya által 2023. július 3-án kiállított zárójelentését, valamint egy korábbi, az Uzsoki Kórház Ortopéd-Traumatológiai Ambulancia által 2023. január 20-án kiállított ambuláns lapot.

[88] Terhelt5 V. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában – fenntartva az ítéletkihirdetés után előterjesztett fellebbezése alapvető céljait is – elsődlegesen az elsőfokú ítéletnek a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja vagy a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján történő hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

[89] Érvelése szerint az elsőfokú bírósági eljárásban a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a Be. 428. § (1) bekezdés értelmében kötelező. E körben előadta, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott a 2019. május 8-án tartott tárgyalási határnapon lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról és megbízta meghatalmazott védőjét, dr. Gulyás Gábor ügyvédet a kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával. Ezt követően a védelmét ugyancsak meghatalmazott védőként dr. Szabó Adrienn vette át, a 2021. január 26-ai tárgyalási határnapon már az új védő járt el. Terhelt5 V. rendű vádlott nem jelent meg sem

ezen a tárgyaláson, sem a 2021. április 26-án és 2021. augusztus 31-én tartott tárgyalási határnapokon, amelyeken a vádlottat közvetlenül is érintő bizonyítás is lezajlott (például meghallgatták a lakásán házkutatást végző nyomozókat), ekként a Be. 429. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazása sem merülhetett fel. A védece a 2021. november 12-én tartott tárgyalási határnapon jelent meg, és ezt követően valamennyi tárgyalási napon személyesen részt vett. A Be. 430. § (1) bekezdés a tárgyaláshoz való jogról való lemondásnak két feltétele van: a vádlott védővel rendelkezik, és a védőjét megbízza a kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával. Ezek a feltételek Terhelt5 V. rendű vádlott esetében a tárgyalási jelenlét jogáról való lemondásakor csakugyan fennálltak, azonban a védőváltáskor már adott kézbesítési megbízást az új védőnek. Értelemszerűen a korábbi védő kézbesítési megbízotti státusza a védőváltással a törvény erejénél fogva megszűnt, ugyanakkor az új védő erre vonatkozó megállapodás hiányában nem láthatta el a kézbesítési megbízotti feladatokat.

[90] Ezen túlmenően álláspontja szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozza az is, hogy a törvényszék csak részben tett eleget az indokolási kötelezettségének, a bizonyítékok felsorolása kellő részletességű, de azok értékelése igen hiányos, az túlnyomórészt kimerül a vádlotti védekezés cáfolatában. Márpedig még a védekezés megalapozott cáfolata sem pótolhatja a bizonyítékok hiányát, az ugyanis csupán annyit jelent, hogy úgy nem történhetett, ahogyan azt a terhelt elmondta, de ebből nem következik, hogy a vádiratban írtak szerint történt. Sérelmezte, hogy a törvényszék nem adott számot arról, hogy milyen logikai láncolat mentén állapította meg a vádlott bűnösségét, hogy mely bizonyítékok alapján látta igazoltnak az egyes tényállási elemek fennállását, a bűncselekmény megvalósulását. Annak ellenére, hogy a törvényszék a legfőbb bizonyítékként hivatkozott a titkos adatszerzés során beszerzett anyagra, homály fedi, hogy konkrétan a lehallgatások és megfigyelések mely részleteiből vonta le a következtetéseit, az iratellenes ténymegállapításaiban pedig összemosódik az egyes vádlottak cselekvősege, a náluk talált kábítószer fajtája és mennyisége.

[91] Fenntartotta a korábban előterjesztett, a titkos adatszerzés eredményének kirekesztését célzó indítványát, jelezve az is, hogy ennek és a bizonyítási indítványok elutasításának érdemi okaival a törvényszék az elsőfokú ítélet indokolásában adós maradt. Nehezen értelmezhető álláspontként értékelte, hogy ha részletesebb információkat tartalmazna az ügyészi indítvány, akkor olyan titkos adatok kerülnének a nyílt eljárásba, amelyek a titkos adatszerzési tevékenységet folytató személyek személyazonosságát feltárná. A titkos adatszerzés engedélyezéséről szóló iratok csak annak nyilvánossá tételekor, vagy még akkor sem kerülhetnek a hatóság tagjain kívüli harmadik személyekhez, ráadásul a nyomozás érdekeire hivatkozva mód van az iratmegismerés korlátozására is. A nyomozási bíró eljárása pedig e körben nem kontradiktórius, tehát a terhelti oldal nem vesz részt benne, ezért is aggályos, hogy a törvényszék megpróbálja elfogadhatóvá tenni a sablonos, indoklás nélküli döntéshozatalt.

[92] Kifejtette azt is, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt okból részben megalapozatlan.

[93] Nem értett egyet a törvényszéknek Terhelt5 V. rendű vádlott nyomozási bírói ülésen tett vallomásával kapcsolatos érveivel, utalva arra, hogy az őrizetbevétel, a fogva tartási körülmények a büntetlen előéletű vádlottnak komoly stresszt okoztak, amelyet

kábítószerfogyasztóként csak súlyosbítottak elvonási tünetei, miként az is, hogy emiatt napokig rosszul volt, nem evett, nem aludt. Ezt csakugyan nem jelezte az ülés megkezdésekor, de ez önmagában nem cáfolja, hogy rosszul volt, akár ez is okozhatta e körben a passzivitását. Az orvosi végzettséggel nem rendelkező nyomozási bíró 8-10 méter távolságról nem feltétlenül észlelheti a terhelt rosszullétét, amely egyébként járhat akár látványos tünetekkel, akár azok nélkül is. Nem szokatlan az sem, ha a terhelt a gyanúsítást alátámasztó vallomásától várja a letartóztatás megszüntetését, különösen börtönrutinnal nem rendelkező terheltek esetében. Egyébiránt a védelem állításait alátámasztotta az általuk megbízott és becsatolt magánszakértői vélemény is, amelyet a törvényszék meg sem említett a bizonyítékok értékelése során. A védelem által a vádlott kapcsán hivatkozott személyiségjegyek, így a vágyvezéreltség, sodorhatóság, megfontolatlanság, az aktuális szituációra alapított viselkedés igenis alátámasztják a vádlotti állítást. Ezért – a védő szerint – a törvényszék tévesen alapította a tényállást Terhelt5 V. rendű vádlottnak a nyomozati szak elején tett két vallomására.

[94] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet indokolásából nem rekonstruálható a törvényszék gondolatmenete, a bizonyítékok értékelése, így a bűnösség megállapításához vezető – a Kúria BH 2021.3.35. számon közzétett eseti döntésében részletesen elemzett – zárt logikai lánc sem, így a védelem is csak feltételezések, intuíciók alapján vitathatja a marasztaló elsőfokú ítéletet. E kúriai döntés szerint a bizonyítékok láncolatában minden egyes láncszemnek tény-, illetve tárgyszerűnek kell lennie, nem lehet spekulatív, relevánsnak és a valóságra vonatkozóan kell lennie. Bármiféle bizonyítékértékelési, mérlegelési tevékenység alapját konkrét bizonyítékból származó tényszerű adat, körülmény kell képezze; az nem feltételezésen alapuló, fel nem merült ténybeliségre vonatkozó spekulatív tevékenység. Utalt a Fővárosi Ítéltábla által 4.Bf.404/2012/17. számon meghozott és ÍH 2014.12. számon közzétett eseti döntés megállapításaira is, miszerint a valószínűség szintjén megállapítható tények a terhelt terhére nem értékelhetők, ugyanis ítéleti bizonyossággal csak a kétséget kizáróan megállapítható tények rögzíthetők a vádlott terhére szólóan megállapított történeti tényállásban.

[95] Érvelése szerint a törvényszék nem indokolta, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott a kábítószer kinek, mikor és milyen módon értékesítette, egyáltalán mi támasztja alá a terjesztői magatartását. Terhelt5 V. rendű vádlott még az első két vallomásában sem tett olyan kijelentést, amely a kábítószer-kereskedelemre vonatkozna. Az elsőfokú ítélet nem rögzít egyetlen átadást, értékesítést vagy fogyasztót sem, a vádlottnál a csekély mennyiséget alig meghaladó kétféle kábítószer (kokain, marihuána) foglaltak le, ebből csak a kokain volt ténylegesen a vádlotté, azt saját fogyasztásra tartotta. Ezt erősítheti az is, hogy a kokainnak és a marihuánának nem azonos a hatása. Kérte azt is figyelembe venni, hogy a védencénél nem találtak a házkutatás során a kábítószer csomagolására, adagolására szolgáló eszközöket, nem foglaltak le tőle nagyobb mennyiségű készpénzt.

[96] Úgy ítélte meg, hogy – annak elfogadása esetén – a lehallgatás és megfigyelés anyaga sem támasztja alá a kábítószer-kereskedelmi tevékenységet, ugyanis azok Terhelt5 V. rendű vádlott esetében kábítószer átadását nem rögzítik, de önmagában a készített jelentések is csak általánosságokat, következtetéseket tartalmaznak. A törvényszék tulajdonképpen a vádemelés tényéből és a cselekmény minősítéséből vont le következtetést bizonyos elhangzott kifejezések jelentésére, viszont ez olyan fordított logika, amelynek nem lehet helye bírói mérlegelés során. Az eljárás célja ugyanis nem a vád igazolása, a vádemelés nem jelenti a bűnösség megállapítását. A büntetőeljárás tényéből tehát aligha lehet következtetéseket

levonni. Ráadásul a lehallgatásokkal kapcsolatban sok a valószínűsítő, az életszerűségre hivatkozó megállapítás, márpedig az ítélezés alapját nem képezheti statisztikai valószínűség, nem csak a legátlagosabb magatartások, események fogadhatók el valósnak, mivel ez olyan mechanikus döntéshozatalhoz vezetne, amely nem veszi figyelembe az élet sokszínűségét.

[97] A védő a közokirat-hamisítás esetében sem látott lehetőséget a lehallgatási anyag felhasználására, egyéb bizonyíték, vallomás – álláspontja szerint – nem áll rendelkezésre. Az autók forgalmazásával foglalkozó Terhelt8 VIII. rendű vádlott esetében teljesen átlagos tranzakció lett volna egy jármű megvásárlása, ugyanakkor Terhelt5 V. rendű vádlottnak – szemben Terhelt8 VIII. rendű vádlottal – nem állt rendelkezésére a szükséges pénzösszeg, a két vádlott részletesen okát adta a tranzakció mikéntjének és okának.

[98] Mindezek miatt a védő indítványozta, hogy az ítéltábla a vádlottat a közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól mentse fel, a kábítószer-kereskedelemként értékelt cselekményt minősítse a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklásának, és ennek megfelelően a kiszabott büntetést jelentősen enyhítse.

[99] Terhelt6 VI. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában előadta, hogy az elsőfokú a Be. 592. (2) bekezdés d) pontjában írt okból részben megalapozatlan. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az egyedüli következtetés az lehet, hogy védenca nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

[100] Kiemelte, hogy a törvényszék a védenca bűnösségét Terhelt1 I. rendű vádlott vallomására alapította, azonban az aggálytalannak nem értékelhető. mivel az eljárás során több önellentmondást tartalmazó vallomást tett, amelynek részben a törvényszék is elvetett, mert azt az észszerű gondolkodással ellentétesnek ítélte. Terhelt1 I. rendű vádlott ugyanis az elfogásakor az amfetamin eredetével kapcsolatban többféle állítást fogalmazott meg: először azt állította, hogy a nála talált amfetamint Terhelt6 VI. rendű vádlott hétfőn vitte hozzá, majd azt nyilatkozta, hogy a kábítószer több alkalommal Terhelt6 VI. rendű vádlott garázsában vette át, illetve az udvaron, amikor Terhelt6 VI. rendű vádlott a robogójának ülése alatti tárolóból vette elő az anyagot. Előadott olyan verziót is, miszerint önállóan vitte el a kábítószer Terhelt6 VI. rendű vádlott garázsából. A 2019. május 8-án tartott tárgyalási határnapon először azt vallotta, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott a kábítószer több részletben hozta, ezért is volt külön csomagokban, majd a gyanúsított vallomásának ismertetése után – bírói kérdésre – már azt nyilatkozta, hogy ezek szerint a marihuánát és az amfetamint is egyben, egyszerre kapta. Kifogásolta, hogy az eljárás során meg sem kísérelték tisztázni, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott miért tett eltérő vallomásokat, volt-e lehetősége bejutnia önállóan Terhelt6 VI. rendű vádlott ingatlanába. Terhelt1 I. rendű vádlott a 2016. december 21-én történt gyanúsított kihallgatásakor azt állította, hogy elfogása előtt tíz nappal vitte el hozzá az amfetamint Terhelt6 VI. rendű vádlott.

[101] Hangsúlyozta, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott elfogása napján – az akkor tett közlése alapján – halaszthatatlan nyomozati cselekményként Terhelt6 VI. rendű vádlott házában, garázsában és gépkocsijában foganatosított házkutatás eredményre nem vezetett, bűncselekményből származó dolgot nem találtak, azaz kábítószer tartására utaló körülmény nem merült fel.

[102] Továbbá Terhelt1 I. rendű vádlott terhelő vallomását cáfolták Terhelt2 II. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak vallomásai is, akik egyezően nyilatkoztak arról, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlottat nem ismerik, vele nem találkoztak. Ráadásul Terhelt7 VII. rendű vádlott e körben tett vallomását támasztja alá a mobiltelefonja híváslistája is, amelyben Terhelt6 VI. rendű vádlott hívószáma nem szerepelt.

[103] Ezen okok miatt Terhelt1 I. rendű vádlott vallomását körültekintéssel kellett volna kezelni, azt is vizsgálva, hogy érdekelt lehetett-e abban, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlottra vonatkozóan olyan vallomást tegyen, amelytől a maga számára előnyöket remélhet. Ennek kapcsán kellett volna értékelni azt a rendőri jelentést, amely szerint Terhelt1 I. rendű vádlott az elfogását követően a nyomozó hatóság tagjai előtt kijelentette: azon lesz, hogy minél hamarabb szabadlábra kerülhessen, akár házi őrizetbe is. Ugyanekkor közölte azt is, hogy megnevezné azokat a személyeket, akiktől a kábítószerket vásárolta, amennyiben ez gyanúsításának minősítésén változtatna. Az adóhatósági vizsgálat ténye és eredménye miatt Terhelt1 I. rendű vádlott neheztelt is Terhelt6 VI. rendű vádlottra, így a terhelő vallomását a bosszú is indokolhatta. Ezen túlmenően Terhelt1 I. rendű vádlott a 2016. december 21-én történt folytatólagos gyanúsított kihallgatásakor maga is megjelölt egy olyan okot, amiért haragudhatott Terhelt6 VI. rendű vádlottra, ugyanis arra hivatkozott, hogy azt hitte csapdába „lett húzva”, Terhelt6 VI. rendű vádlott „betette a börtönbe”, ezt a nyilatkozatát a 2019. május 8-án tartott tárgyalási napon meg is erősítette.

[104] Meglátása szerint a nyomozó hatóság Terhelt1 I. rendű vádlott telefonjának híváslistája alapján jutott olyan – a törvényszék által is elfogadott – spekulatív következtetésre, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlott között 2016. június 13-án történt telefonbeszélgetés feltehetően kábítószer átadás érdekében történt. Ez figyelmen kívül hagyja, hogy a vádlottak évek óta ismerik egymást, üzleti és baráti kapcsolatban álltak, 2016. júniusában tizennégy hívást kezdeményeztek egymás irányába (ez nem tekinthető rendkívülinek), az általuk folytatott telefonbeszélgetések tartalma nem ismert. Ezért a 2016. június 13-ai beszélgetés kiemelése és önkényesen a bűncselekmény elkövetésével összefüggésbe hozása megalapozatlan, tényekkel alá nem támasztott. Annak igazolására pedig, hogy a telefonbeszélgetést követően személyes találkozóra is sor került, semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. A telefonhívások a feltételezett kábítószer átadás időpontját megelőzően és azt követően is tíz alkalommal történtek, amelyek vonatkozásában fel sem merült, hogy esetlegesen bűncselekmény elkövetésével összefüggésbe hozhatók. A hivatkozott telefonhívásból – egyéb bizonyíték hiányában – nem lehet arra következtetni, hogy az kábítószer átadása érdekében történt.

[105] A hosszú évek óta tartó ismeretségük, kapcsolatuk miatt nem tartotta meglepőnek, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott az elfogásakor Terhelt6 VI. rendű vádlotról személyleírást tudott adni, illetőleg be tudott számolni a családi kapcsolatairól, lakóhelyéről vagy az általa használt gépkocsiról. Ugyanakkor iratellenesnek értékelte azt a ténymegállapítást, miszerint Terhelt1 I. rendű vádlott arról is nyilatkozott, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott honnan szerzi be a kábítószer, illetőleg, hogy a védence cselekvőségét a megfigyelési adatok is alátámasztják. A házkutatás során és a bírósági tárgyaláson ugyanis Terhelt1 I. rendű vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem tudja Terhelt6 VI. rendű vádlott honnan szerzi be a kábítószer, továbbá Terhelt6 VI. rendű vádlott vonatkozásában megfigyelési, lehallgatási anyag nem keletkezett.

[106] Ehhez képest a védenca következetes vallomásaiban tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, miként azt is, hogy bármikor kábítószer fogyasztott volna, védekezését az eljárás során beszerzett bizonyítékok (házkeresési jegyzőkönyv, ujjnyomszakértői vélemény, Terhelt2 II. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlott vallomása, NAV iratok) nem cáfolták, sőt alátámasztották. Terhelt1 I. rendű vádlottnál lefoglalt kábítószer csomagolásán az ujjlenyomatát nem azonosították, annak ellenére, hogy szükségképpen érintenie kellett volna azokat.

[107] A bizonyítékokból csak az a következtetés vonható le, hogy védenca nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, ezért őt fel kell menteni.

[108] Megjegyezte, hogy a megállapított tényállás szerint is csak egyszeri átadás történt, és a kérdéses amfetamin mennyisége sem olyan nagy, hogy az alapján a kereskedői elkövetési magatartás Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében megállapítható lett volna.

[109] A büntetett előélet súlyosító körülményként történő felhívását is vitatta, utalva arra, hogy a korábbi büntetést a bűnügyi nyilvántartás már nem tartalmazza

[110] Terhelt7 VII. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában azzal érvelt, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés b), c) és d) pontjaiban írt okból megalapozatlan.

[111] Álláspontja szerint védenca tekintetében lehallgatási-megfigyelési anyag vagy egyéb terhelő bizonyíték (vallomás, biológia nyom, ujjnyom) nem áll rendelkezésre. A törvényszék is kizárólag Terhelt1 I. rendű vádlott ellentmondásos vallomására alapította a bűnösség megállapítását, illetőleg arra, hogy e vádlott-társ már a rendőri intézkedés során megjelölte, hogy Terhelt7 VII. rendű vádlott hogyan és mikor szerezte be a kábítószer (termeseti és a lakásában tartja a kábítószer). Ehhez képest megállapítható, hogy Terhelt7 VII. rendű vádlott lakásán tartott házkutatás során csak fogyasztásra alkalmas mennyiséget találtak. Ráadásul maga a törvényszék is elvetette Terhelt1 I. rendű vádlott vallomását a csere és egyéb részletek tekintetében, lényegében azt csak Terhelt7 VII. rendű vádlottat terhelő részében fogadta el. Egyébként e vádlott-társ először még azt állította, hogy egy adagban került hozzá a marihuána, a tárgyaláson már akként nyilatkozott, hogy három alkalommal, több kisebb csomagban. Annak pedig nincs relevanciája, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott be tudott számolni a védenca személyi körülményeiről.

[112] Ezen túlmenően is alapvető kérdések tisztázása maradt el: mikor és hogyan került védencétől a marihuána Terhelt1 I. rendű lakásába, ebben kit és milyen anyagi haszonszerzés vezetett, kinek került volna továbbértékesítésre a kábítószer, miért nincs a lefoglalt simítózáras nejlontasakokon, a becsomagolt kábítószeren a védencéhez köthető nyom, miért nincs közöttük telefonos vagy más kapcsolat.

[113] A bizonyítékok mérlegelése nem eredményezheti a vallomások közötti „mazsolázgatást”, nem létező bizonyítékok felhívását.

[114] Hangsúlyozta, hogy Terhelt7 VII. rendű vádlott elismerte, hogy ismeri Terhelt1 I. rendű vádlottat, akitől saját fogyasztásra vásárolt is marihuánát. Abból a körülményből, hogy a vizeletében amfetamin származékot találtak, nem támasztja alá, hogy köze lenne az Terhelt1 I. rendű vádlott lakásán lefoglalt amfetaminhoz, már csak azért sem, mert Terhelt6 VI. rendű vádlottat nem ismerte.

[115] Mindezek okán a védő elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát küszöbölje ki, és a vádlottat mentse fel a kábítószer-kereskedelem büntette miatt emelt vád alól.

[116] Másodlagos indítványként a büntetés enyhítését kérte, utalva a nagy számú enyhítő körülményre, főként a jelentős időmúlásra.

[117] Terhelt8 VIII. rendű vádlott védője fellebbezése írásos indoklásában részben megalapozatlannak értékelte az elsőfokú ítéletet, ennek orvoslására indítványozta tárgyalás kitűzését és bizonyítás felvételét, majd a védenccé felmentését.

[118] Érvelése szerint a törvényszék által megjelölt három telefonbeszélgetés közül csak a 2016. június 21-ei tartalmaz terhelő jellegű adatokat: Terhelt5 V. rendű vádlott arra utal, hogy a gépjármű az ő, és nem Terhelt8 VIII. rendű vádlott tulajdonát képezi, ő fizette ki, ezért is vannak nála a gépkocsi papírai, illetve használja a járművet. Egyetlen bizonyíték viszont nem alkalmas a bűncselekmény megállapítására, különösképpen arra figyelemmel, hogy még a törvényszék is kétségbe vonta Terhelt5 V. rendű vádlott szavahihetőségét.

[119] Kifogásolta, hogy az eljárás során sem a nyomozó hatóság, sem a bíróság nem foglalkozott azzal, hogy egyéb olyan bizonyítékot beszerezzen, amely csakugyan alátámasztja Terhelt5 V. rendű vádlott telefonbeszélgetés során tett állítását. Be kellett volna szerezni a gépjármű Magyarországra történt behozatalához kapcsolódó dokumentumokat, így az adásvételi szerződést, a német nyilvántartás adatait, valamint a gépkocsi szállítására, tárolására és a honosítási eljárás lefolytatására (eredetvizsgálat, üzembe helyezés, forgalmi rendszám) vonatkozó megbízást vagy egyéb adatokat (híváslisták, e-mailek, autópálya matrica, autópálya kamerafelvételek, VEDA felvételek), ezek egy része ennyi idő elteltével már nem pótolható. Ugyanakkor azok az iratok, amelyek a gépjármű magyarországi nyilvántartásba történő vételéhez kapcsolódóan a hivatalok részére átadásra kerültek, bizonyosan rendelkezésre állnak.

[120] A nyilvános ülésen a védők ismertették a fellebbezésük indoklásának lényegét, azt csak kisebb mozzanatok kapcsán egészítették ki.

[121] Terhelt1 I. rendű vádlott védője arra hivatkozott, hogy az eljárás során olyan téves kép alakult ki a védencéről, mintha ő lett volna az értelmi szerző, pedig az ügyben alig volt szerepe, egyszerűen meggondolatlan volt. Családja, munkahelye volt, közepes vagy az alatti életvitele volt, de semmiképpen nem rendelkezett olyan vagyonnal, amely biztosította volna kábítószer megrendelését, illetőleg igazolta volna a kereskedői tevékenységét. Kiemelte, hogy

hosszú ideig állt nem csak a büntetőeljárás, de kényszerintézkedések hatálya alatt is, sőt a másodfokú eljárásban is közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet alatt áll. Rámutatott arra, hogy a cselekmény tárgyi súlyának értékelésénél nem hagyható figyelmen kívül, hogy a sajtóban olyan kábítószer-kereskedelmi ügyletek látnak napvilágot, amely külföldi csoportokhoz vagy bűnszervezetekhez kapcsolhatók, illetve akár fél tonna kábítószerrel elkövetettek. Nem értett egyet az ügyészségnek a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságára történt hivatkozásával, mivel a közzétett statisztikai adatok szerint folyamatosan csökken a bűncselekmények száma. Kérte figyelembe venni, hogy a vádlott korábbi házassága a letartóztatása alatt bomlott fel, az elhúzódó eljárás eredménye a megromlott egészségi állapota is, továbbá a családjában három idős, beteg hozzátartozó ápolásáról kell gondoskodnia.

[122] Terhelt2 II. rendű vádlott védője mindössze annyiban egészítette ki a fellebbezése indokolását, hogy védenca az eljárás során kényszerintézkedés hatálya alatt is állt.

[123] Terhelt3 III. rendű vádlott védője annyiban pontosította a fellebbezése indokolásában foglaltakat, hogy a tényállás 2. pontjában írt cselekmény gyógyszerhamisításnak történt minősítése esetén a felmentést célzó indítványát a bűncselekmény hiányára, azaz a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontjára alapítja.

[124] Terhelt4 IV. rendű vádlott védője nem látott okot a büntetett előélet és a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények súlyosító körülményként való értékelésére, mivel a korábbi büntetést a bűnügyi nyilvántartás nem tartalmazza, az ügyészség az ilyen bűncselekmények nagy számát vagy növekedését statisztikai adatokkal nem támasztotta alá. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte kezelni a vádlott rossz egészségi állapotát.

[125] Terhelt5 V. rendű vádlott védője – reflektálva a fellebbviteli főügyészség 2024. május 2-án kelt átiratában foglaltakra – arra hivatkozott, hogy az eljárásnak a bíró személyében történt változást követően történt megismétlése nem a korábbi eljárási szabálysértés orvoslása érdekében történt, de a kézbesítések elmaradását az ügyiratok ismertetése nem is pótolhatja. E körben kifogásolta azt is, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan a 2023. szeptember 18-án tartott tárgyalási határnapon másfél óra alatt került sor a korábbi tárgyalások közel 180 oldal terjedelmű jegyzőkönyveinek, a vádlottak írásbeli vallomásainak ismertetésére, a vádlottak személyi körülményekre történő nyilatkoztatására, valamint több tanú kihallgatására. Márpedig ez – meglátása szerint – a tárgyalás érdemi megismétlésének nem értékelhető, sőt a terhelti jogok megsértését jelenti. Hivatkozott arra is, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetések értékelése a törvényszék részéről sarkított, célzott következtetéseket eredményezett. Így nem adott választ a törvényszék arra, hogy amikor a megfigyelési jelentések szerint Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlott ott vannak Terhelt3 III. rendű vádlott lakásánál, és ekkor akár a kábítószer elhozhatták, miért ne hozhattak volna el Kamagrárt vagy pénzt. Továbbá abból, hogy nem hoztak el üveget, nem következik, hogy kábítószerrel viszont igen. Utalt arra is, hogy a potencianövelő szerek esetén sem volt várható, hogy a telefonbeszélgetések során kimondják a Kamagra nevét.

[126] Terhelt6 VI. rendű vádlott védője azzal érvelt, hogy az elsőfokú ítélet [16] bekezdésében rögzített mintegy húsz átadásra a törvényszék még csak meg sem kísérelt bizonyítást felvenni, így az erre vonatkozó ténymegállapítás igencsak aggályos. Rámutatott

arra is, hogy a törvényszék az amfetaminnak az elfogás előtt tíz nappal történt átadásához a 2016. június 13-ai telefonbeszélgetést kapcsolta (egyébként a beszélgetési konkrét tartalmának ismerete nélkül), de az történhetett volna akár a híváslistákban szereplő június 10-e és 12-e között, vagy június 7-e és 9-e között is. Már csak azért is, mert Terhelt1 I. rendű vádlottnak volt olyan nyilatkozata is, amelyben *kb.* tíz nappal korábban volt szó. Kérte figyelembe venni, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében lehallgatási vagy megfigyelési anyag, cellainformáció, híváslista nem áll rendelkezésre, vele szemben titkos adatszerzés nem is folyt, a neve más személyek kapcsán fel sem merült, e hiányokat olyan rendőri jelentéssel pótolták, amely aztán a törvényszéket is orientálta a döntésében. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a jelentős időmúlást és a vádlott társadalmi szerepvállalását is.

[127] Terhelt7 VIII. rendű vádlott védője szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni a bizonyítékok értékelésénél, hogy védencénél – aki Terhelt1 I. rendű vádlott állítása szerint természetesen a marihuánát – egyetlen kannabisz tövet sem találtak, kizárólag kannabisz származékot, amelyet fogyasztott. Álláspontja szerint Terhelt1 I. rendű vádlott a védenca szerepével kapcsolatban végig hazudott az eljárásban, az általa elmondottakat semmi nem támasztotta alá, de nem a védelem és a vádlott feladata arra választ adni, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott miért tett terhelő vallomást.

[128] Terhelt8 VIII. rendű vádlott védője kifogásolta az elsőfokú ítélet kapcsán a bírói mérlegelést, és nem fogadta el azt, hogy a megjelölt telefonbeszélgetések és Terhelt5 V. rendű vádlott számítógépén fellelt adatok alátámasztják a védenca bűnösségét. Érthetetlennek tartotta, hogy a törvényszék a büntetlen előéletű védenca szavahihetőségét kérdőjelezte meg, ezzel szemben a többször büntetett Terhelt5 V. rendű vádlott telefonbeszélgetésén elhangzott közléseket bizonyítékként kezelte. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a kábítószerrel kapcsolatos cselekményekben nem érintett védencével szemben pénzmosás miatt indult ügyben „kellett valamit találni”. Hangsúlyozta, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetésekben annak is nyoma kellett volna lennie, hogy miként történik meg a gépkocsi behozatala, szállítása, honosítása stb., erre adatok nincsenek, ezt az vádlónak kellett volna bizonyítania. Mindezek miatt fenntartotta a felmentést célzó indítványát.

[129] Az ítéltábla tanácsa előtt Terhelt1 I. rendű vádlott az utolsó szó jogán kérte annak figyelembe vételét, hogy hosszú idő telt el a cselekmény óta, időközben megváltozott az élete, három hozzátartozó ápolásáról kell gondoskodnia.

[130] Terhelt2 II. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy egy kis faluban nőtt fel, a szülei alkoholisták voltak, senki nem mutatott jó példát számára. Elég korán kezdte meg a kábítószeres fogyasztását, többfélét is használt, 15 évesen az iskolát abbahagyta, ezt követően Budapesten élt, drogozott és dolgozott. A letartóztatás alatt megtért, az élete teljesen megváltozott, próbál másokon is segíteni többek között börtönmissziós jószolgálati tevékenység keretében. Támogatja a vele együtt élő, beteg édesanyját, de szeretné az iskoláit is folytatni.

[131] Terhelt3 III. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában mindkét tényállási pontban írt cselekmény miatt emelt vád alól kérte a felmentését. Fenntartotta, hogy a tőle lefoglalt készítményeket saját fogyasztásra szerezte be, kábítószerekkel pedig soha nem

kereskedett. Az eljárás során egyetlen személyt sem neveztek meg, akinek ő kábítószerrel adott volna elő, és hiába kérte a telefonbeszélgetések kapcsán az érintett személyek tanúként történő kihallgatását, ennek a törvényszék nem adott helyt.

[132] Terhelt4 IV. rendű vádlott a felszólalásában és az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kérte figyelembe venni, hogy olyan kevés kábítószerrel találtak nála, hogy azt be sem vizsgálták. Világéletében sportolt, a boksztól 1992-ben kezdte újra, és csak két éve hagyta abba. Kábítószerrel kereskedelmével soha nem foglalkozott. A büntetés enyhítését kérte.

[133] Terhelt5 V. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elismerte, hogy fogyasztotta kábítószerrel, de tagadta, hogy azzal kereskedett volna. Ennek legfőbb okát abban jelölte meg, hogy a kábítószerrel való kereskedés eleve bukásra ítélt dolog, és ő ezzel tisztában volt. A közokirat-hamisítás kapcsán arra utalt, hogy a telefonbeszélgetések idején már megállapodott sógorával, Terhelt8 VIII. rendű vádlottal arról, hogy a gépkocsit bankhitelből meg fogja venni, a hitel kondícióiról két banknál is érdeklődött, és kb. 1 hónap alatt el is intézte volna. Ezért mondhatta a beszélgetés során azt, hogy vett egy gépkocsit.

[134] Terhelt6 VI. rendű vádlott a felszólalásában és utolsó szó jogán tett nyilatkozatában tagadta a bűncselekmény elkövetését, és arra hivatkozott, hogy a büntetőeljárás során nem volt lehetősége az ártatlansága bizonyítására.

[135] Terhelt7 VII. rendű vádlott a felszólalásában és utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kérte figyelembe venni, hogy 2017 óta ugyanazon a munkahelyen dolgozik, a társadalom hasznos tagja, és csakugyan fogyasztott marihuánát, de a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.

[136] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett védelmi fellebbezéseket a büntetés enyhítését célzó részében találta alaposnak, az ügyészség súlyosításra irányuló jogorvoslata nem vezetett eredményre.

[137] A másodfokon eljáró ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A vádlottak és a védők a fellebbezésüket nem csupán a Be. 583. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban írt célok tekintetében terjesztették elő, ezért nem volt helye az elsőfokú ítélet Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálatának. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az elsőfokú ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének a vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés]. Terhelt2 II. rendű vádlott esetében csak a védő vonta vissza a felmentést célzó fellebbezését, azt már kizárólag a büntetés enyhítése tekintetében tartotta fenn, a vádlott ilyen tartalmú konkrét nyilatkozatot nem tett (habár a felmentést célzó védői fellebbezés visszavonásához hozzájárult). Egyébként akkor sem lett volna helye az elsőfokú ítéletnek Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában történő korlátozott felülbírálatának, ha a vádlott maga is visszavonja a felmentést célzó fellebbezését, ugyanis a többi vádlott és védő

fellebbezése a tényállás 1. pontjában írt – Terhelt² II. rendű vádlottat is érintő, illetőleg a társai cselekvőségével is szorosan összefüggő – cselekmény tekintetében az elsőfokú ítéletnek a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezte, így a Be. 510. § (10) bekezdése alapján a felülbírálat valamennyi vádlottra vonatkozóan teljes körűnek kell lennie.

[138] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján hivatalból kell felülvizsgálni azokat az ítéleti rendelkezéseket, amelyek kapcsán a Be. XCIV. Fejezetében szabályozott egyszerűsített felülvizsgálatnak lenne helye, ha azokról a törvényszék a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett. E jogszabályi előírásnak megfelelően az ítéltábla a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátással, az előzetes fogva tartás és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet (házi őrizet) beszámításával, a vagyonek kobzással, a lefoglalt dolgok elkobzásával és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket bírálta felül [Be. 671. § 1., 4., 6., 12., 15. pont].

[139] Az ítéltábla az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata során megállapította, hogy a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését megalapozó, a Be. 567. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt okok egyike sem áll fenn: az ügy a magyar büntető joghatóság alá tartozik, a vádemelésre jogosult ügyészség által benyújtott vádirat hiánytalanul és a vád érdemi elbírálására alkalmas módon tartalmazta a Be. 422. (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, az ügyészség a vádat nem ejtette, a vádlottak büntethetősége nem szűnt meg, a cselekményeket más büntetőeljárásban jogerősen nem bírálták el [Be. 567. § (1) bekezdés a), b), c) pont, (2) bekezdés c), d), f) pont].

[140] Ezen túlmenően az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan a Be. 608. § (1) bekezdés a-d) és f) pontjaiban írt abszolút eljárási szabálysértés sem, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárást bíróság új eljárásra utasítását indokolná. A törvényszék a Be. 20. § (1) bekezdés 1. pontja szerint a hatáskörébe tartozó ügyet bírálta el, a Be. 21. §-ban írt illetékességi szabályokat nem sértette meg, az ügy tárgyára tekintettel a Be. 13. § (1) bekezdése alapján törvényesen járt el egyesbíróként, a Be. 14. §-a szerinti kizárt bíró az ítélet meghozatalában nem vett részt, a tárgyaláson az ügyész, - a tárgyaláson való jelenlét jogáról le nem mondó – vádlottak és a védők részt vettek, továbbá az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel nem volt ellentétes.

[141] Ebből is következően, az ítéltábla alaptalannak találta Terhelt⁵ V. rendű vádlott védőjének jogi álláspontját, miszerint a törvényszék olyan a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt eljárási szabálysértést („a tárgyalást olyan személy jelenlétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező”) valósított meg, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

[142] A Be. 428. § (1) bekezdése abban az esetben teszi kötelezővé a vádlott jelenlétét a tárgyaláson, ha a tárgyaláson való jelenlét jogáról a Be. 430. § (1) bekezdése szerint nem mondott le [a) pont] vagy a bíróság kötelezi a tárgyaláson való jelenlétre [b) pont]. Amennyiben a vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott és őt a bíróság nem kötelezte a tárgyaláson való jelenlétre, a tárgyalást a vádlott távollétében is meg kell tartani [Be. 430. § (7) bekezdés].

[143] A Be. 430. § (1) bekezdés szerint a vádlott a vádemelés után bármikor lemondhat a tárgyaláson való jelenlét jogáról, ha védővel rendelkezik [a) pont], és a védőt megbízza a kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával [b) pont]. A vádlott e nyilatkozatot a bíróság előtt szóban, vagy a védője által ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott okiratban teheti meg [Be. 430. § (2) bekezdés].

[144] A vádlott az ügyszózat határozat kihirdetéséig bejelentheti, hogy a tárgyaláson jelen kíván lenni, a bejelentés bírósághoz értékezésekor a 430. § (1) bekezdésében meghatározott nyilatkozat a hatályát veszti. Ilyen bejelentésnek kell tekinteni, ha a vádlott olyan nyilatkozatot tesz, amely értelmében a tárgyalás, illetve a bizonyítás lefolytatását, egyes bizonyítási eszközök megvizsgálását közvetlenül figyelemmel kívánja kísérni vagy abban tevőlegesen részt kíván venni, különösen, ha vallomást vagy észrevételt kíván tenni, továbbá akkor is, ha vallomást vagy észrevételt tesz [Be. 431. § (1), (2) bekezdés].

[145] Jelen ügyben a vádlottak közül kizárólag Terhelt5 V. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak mondtak le a tárgyaláson való jelenlét jogáról, mégpedig a 2019. május 8-án tartott tárgyalási napon szóban tett nyilatkozatukban. Ennek a Be. 430. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott törvényes feltételei is fennálltak, ugyanis mindkét vádlott védővel rendelkezett, akiket a tárgyaláson megbíztak a kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával.

[146] Új helyzet áll elő 2020. december 10-én, ugyanis ekkor Terhelt5 V. rendű vádlott a védelme ellátásával dr. Szabó Adrienne ügyvéd személyében új védőt hatalmazott meg, anélkül, hogy őt akár a meghatalmazásban, akár a védője által ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott okiratban kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával bízta volna meg. Ennek feltehetően az volt az oka, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott 2020. december 10-én írásban tájékoztatta a törvényszéket a korábbi védője meghatalmazásának megszűnéséről, egyidejűleg arról is, hogy a következő tárgyaláson jelen kíván lenni. A kérdéses tárgyalási határnap 2021. január 26-án volt, amelyen viszont Terhelt5 V. rendű vádlott nem jelent meg, miként – ezúttal a védője útján közölt előzetes jelzése ellenére – a 2021. április 26-án tartott tárgyalási napon sem, amelyeken az ő vonatkozásában (is) bizonyítás felvételére került sor. Nem volt jelen a 2021. augusztus 31-én tartott tárgyalási napon sem, ám ekkor őt érintő bizonyítási cselekmény nem történt.

[147] A fentiekben írt tárgyalási napoknak a vádlott távollétében történő megtartásának a Be. 430. § (7) bekezdésében írt feltételei csakugyan nem álltak fenn, ugyanis Terhelt5 V. rendű vádlottnak a tárgyaláson való jelenlét jogáról való lemondásáról tett nyilatkozata 2020. december 11-én hatályát veszítette a tárgyaláson való jelenlétére vonatkozó szándék vádlott általi bejelentésének a törvényszékre érkezésével, másrészt annak folytán is, hogy a korábbi védő kézbesítési megbízotti státusa a meghatalmazás visszavonásával megszűnt, és a vádlott az új védőjét nem bízta meg kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával. Egyébiránt Terhelt5 2021. november 12-én, 2022. február 16-án és 2022. április 20-án, 2022. június 16-án tartott a tárgyalási határnapokon személyesen jelen volt.

[148] A tárgyalásnak a vádlott távollétében történt megtartása ellenére – szemben a védelem álláspontjával – nincs ok az elsőfokú ítéletnek a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján Terhelt5 V. rendű vádlott vonatkozásában történő hatályon kívül helyezésére. Az

abszolút eljárási szabálysértést orvosolta az, hogy a törvényszék – az eljáró bíró személyében történt változást követően – a 2023. szeptember 18-án tartott tárgyalási napon a Terhelt5 V. rendű vádlott távollétében lefolytatott bizonyítást (is) a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésével megismételte. A Kúria a Bfv.783/2022/8. számú határozata [73]-[74] bekezdéseiben – miként a BH.2020.172. számon közzétett ugyancsak eseti döntésben – kifejtette, hogy a bíróság a tárgyalást megismétlésével az érvénytelen bizonyítást orvosolja, amely a lefolytatott bizonyítás eredményét törvényessé, az ügydöntő határozat meghozatalakor felhasználhatóvá teszi. A tárgyalás megismétlését követően már teljességgel közömbös, hogy a megismétlést megelőzően az elsőfokú bíróság megvalósított-e valamely, a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértést, hiszen a tárgyalás megismétlésének következményeként a megismétlést megelőzően beállt eljárási szabálysértéseket is semmissé teszi.

[149] A törvényszék nem valósított meg olyan a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, és amely ugyancsak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A vádlottak és a védők a törvényes jogukat, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, a bűnösség megállapítása, a cselekmények Btk. szerinti minősítése, a büntetések kiszabása és intézkedések alkalmazása tekintetében az indokolási kötelezettségének eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[150] Az ítéltábla – szemben Terhelt5 V. rendű vádlott védőjének a másodfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében előadottakkal – nem észlelt eljárási szabálysértést a tárgyalás megismétlésének a módja tekintetében. A Be. 518. § (4) bekezdése szerint a törvényszék a tárgyalás korábbi anyagának lényegét ismertette, az erre jogosultak (ügyész, vádlottak, védő) – a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek szerint (223. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal) – az ismertetéssel kapcsolatosan észrevételt nem tettek. Kétségtelen, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmazza, hogy az eljáró bíró figyelmeztette-e az ügyészt, a vádlottakat és a védőket arra, hogy az ismertetésre észrevételt tehetnek, illetve az ismertetés kiegészítését vagy eljárási cselekmény ismételt elvégzését indítványozhatják, de e figyelmeztetés esetleges elmaradása sem értékelhető a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértésként.

[151] Nyilvánvalóan a bizonyítás törvényességét kérdőjelezi meg azok a védelmi felvetések, amelyek szerint jelen ügyben a titkos adatszerzés engedélyezésére, végrehajtására és annak eredményének felhasználására törvénysértő módon került sor. Az ítéltábla az e körben kifejtett érveket csak Terhelt5 V. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottaknak a tényállás 4. pontjában írt cselekménye vonatkozásában találta alaposnak.

[152] Előre bocsátandó, hogy a rendőrök által Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottakkal szemben közterületen folytatott megfigyelés nem minősül titkos adatszerzésnek (egyébként titkos információgyűjtésnek sem), annak végrehajtása bírói engedélyhez nem volt kötött. Ebből következően a védelmi kifogások kizárólag a telefonbeszélgetések lehallgatásának hanganyaga és az erről készült jelentések tekintetében voltak relevánsak.

[153] Az ítéltábla a tényállás 1. pontjában írt cselekmény, illetőleg az ebben érintett vádlottak esetében osztotta a törvényszék álláspontját a tekintetében, hogy a titkos adatszerzés eredményének bizonyítási eszközként történő felhasználásának nem volt törvényes akadálya, azonban ennek okai körében az elsőfokú ítélet [179] bekezdésében kifejtettek kiegészítésre szorulnak.

[154] A bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzés célja az elkövető kilétének, tartózkodási helyének megállapítása, elfogása, valamint bizonyítási eszköz felderítése [az elkövetéskor hatályos, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 200. § (1) bekezdés].

[155] A titkos adatszerzés keretében az ügyészség vagy a nyomozó hatóság – az érintett tudta nélkül – a magánlakásban, ahhoz tartozó helyiségben vagy bekerített területen, vagy járműben történeteket technikai eszközzel megfigyelheti és rögzítheti, postai küldeményt, beazonosítható személyhez kötött zárt küldeményt felbonthat, ellenőrizhet, és azok tartalmát technikai eszközzel rögzítheti, valamint elektronikus hírközlési szolgáltatás útján továbbított kommunikáció tartalmát megismerheti, az észlelteket technikai eszközzel rögzítheti, továbbá számítástechnikai eszköz vagy rendszer útján továbbított, vagy azon tárolt adatokat megismerheti, rögzítheti és felhasználhatja (e nyomozati cselekmények összefoglaló neve a titkos adatszerzés). A titkos adatszerzés a nyomozás elrendelésétől a nyomozás iratainak ismertetéséig tarthat.

[156] Nem a titkos adatszerzés szabályait kell alkalmazni a titkos információgyűjtésre, amelyet a külön törvényben meghatározottak szerint az erre feljogosított szervezetek a rájuk irányadó szabályok szerint a nyomozás elrendelését megelőzően végeznek a bírói vagy az igazságügyért felelős miniszter engedélye alapján [korábbi Be. 200. § (3) bekezdés].

[157] Jelen ügyben nem merült fel, hogy bármelyik vádlott kapcsán a nyomozás elrendelését megelőzően titkos információgyűjtésre került volna sor, ennek tényét a 2016. április 4-ei jelentés - amely alapján a nyomozást elrendelték - sem támasztja alá. Az viszont bizonyosan megállapítható, hogy az ügyészség nem kérte titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékként történő felhasználását, és az ügyiratok tartalmából megállapíthatóan olyan tárgyi bizonyítékok felhasználására sem került sor, amelyek esetlegesen titkos információgyűjtésből származnának.

[158] Titkos adatszerzésnek öt évig terjedő vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény, üzletszerűen vagy bünszövetségben elkövetett, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény, az új pszichoaktív anyaggal visszaélés, a kitarottság, a lelkiismereti és vallásszabadság megsértése, az ózonréteget lebontó anyaggal visszaélés, a hivatali visszaélés bűncselekménye, az egészségügyi termék hamisítása, az emberkereskedelem, a kerítés, a prostitúció elősegítése, a gyermekpornográfia, a környezetkárosítás, a természetkárosítás, a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése, a bűnpártolás, a vesztegetés, a vesztegetés elfogadása, a hivatali vesztegetés, a hivatali vesztegetés elfogadása, az embercsempészség három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett alakzata, a minősített adat és a nemzeti adatvagyon elleni bűncselekmények, az előbbiekben felsorolt bűncselekmény kísérlete, valamint – ha az előkészületet a törvény

büntetni rendeli – előkészülete esetén van helye [korábbi Be. 201. § (1) bekezdés a)-f) pont]. Ezen túlmenően, ha a nyomozást az ügyész végzi, titkos adatszerzésnek helye van a közjogi tisztség betöltésén alapuló mentességet élvező személy, a nemzetközi jogon alapuló mentességet élvező személy sérelmére elkövetett, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő hivatalos személy elleni erőszak, továbbá a nemzetközileg védett személy elleni erőszakkal fenyegetés, a bíró, az ügyész, a bírósági titkár, az alügyész, a bírósági és ügyészségi fogalmazó, az ügyészségi megbízott, a bírósági ügyintéző, az önálló és a törvényszéki végrehajtó, a végrehajtó-helyettes, a közjegyző és a közjegyző-helyettes, a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja és a kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott pénzügyi nyomozó sérelmére elkövetett, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő hivatalos személy elleni erőszak, valamint a felsoroltak vonatkozásában elkövetett, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő korrupciós bűncselekmények, meghatározott igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények (hamis vád, hamis tanúzás, a hamis tanúzásra felhívás, tanúvallomás jogosulatlan megtagadása, kényszerítés hatósági eljárásban, hatósági eljárás megzavarása, mentő körülmény elhallgatása, hivatalos személy eljárása során elkövetett bűnpártolás, ügyvédi visszaélés, zugírászat, nemzetközi bíróság előtt elkövetett igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény), a külföldi hivatalos személy ellen elkövetett bűncselekmények, bizonyos katonai büntetőeljárásra tartozó, bűncselekmények esetén is [korábbi Be. 201. § (2) bekezdés a)-e) pont].

[159] A kábítószer-kereskedelem büntetnének – mint szándékos bűncselekménynek – az alapesete [Btk. 176. § (1) bekezdés] is két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ekként a titkos adatszerzésnek a bűncselekmény törvényi fenyegetettségére vonatkozó kritériuma jelen büntetőügyben kétségtelenül fennállt.

[160] További fontos törvényi feltétel, hogy titkos adatszerzésnek csak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy más módon a bizonyíték beszerzése kilátástalan, vagy aránytalanul nagy nehézséggel járna, és a titkos adatszerzéssel a bizonyíték beszerzése valószínűsíthető [korábbi Be. 202. § (6) bekezdés].

[161] A kábítószer-kereskedelmi tevékenységet rendszerint jellemző szervezettség, a kábítószerértékesítés láncolatának egyes szintjein álló kereskedők egymást közt, illetőleg az általuk a viszonteladókkal, vásárlókkal folytatott kapcsolat, kommunikáció konspiratív jellege folytán jelen ügyben a titkos adatszerzés engedélyezésének e feltétele is fennállt.

[162] Az érintett személyi kört illetően megállapítható, hogy a titkos adatszerzés elsősorban a gyanúsítottal, illetve azzal a személlyel szemben lehet alkalmazni, aki a bűncselekmény elkövetésével a nyomozás addigi adatai alapján gyanúsítható. Továbbá mással szemben akkor alkalmazható, ha gyanúsítottal vagy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személlyel való bűnös kapcsolattartásra adat merült fel, vagy ilyen kapcsolat megalapozottan feltehető. A titkos adatszerzésnek nem akadály, ha az kívülálló személyt elkerülhetetlenül érint [a személyi körre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a korábbi Be. 202. § (1), (2) bekezdése tartalmazta].

[163] A nyomozást 2016. április 4-én, a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem miatt ugyan ismeretlen tettes ellen rendelték el, de már ekkor adatok merültek

fel arra, hogy Terhelt² II. rendű, Terhelt³ III. rendű, Terhelt⁴ IV. rendű és Terhelt⁵ V. rendű vádlottak kábítószerrel kereskednek, azaz a korábbi Be. 202. § (1) bekezdés a) pontja szerinti bűncselekményi körbe tartozó cselekménnyel gyanúsíthatóak, ezért törvényesen került sor velük szemben a titkos adatszerzés engedélyezésére.

[164] A titkos adatszerzés engedélyezését célzó ügyészségi indítványnak – amelyhez csatolni kell az azt megalapozó iratokat is – tartalmaznia kell

- a nyomozást végző ügyészi szerv vagy nyomozó hatóság megnevezését, a nyomozás elrendelésének időpontját, az ügy számát,
- a titkos adatszerzés tervezett alkalmazásának helyét, telefonlehallgatás esetén a kapcsolási számot is,
- a titkos adatszerzés tervezett alkalmazásával érintett nevét, illetőleg az azonosításra alkalmas adatot, valamint a titkos adatszerzés vele szemben alkalmazni kívánt eszközének, illetőleg módszerének megnevezését,
- az alkalmazás tervezett tartamának kezdő és befejező időpontját, naptári napban és órában meghatározva,
- az alkalmazás 201. §-ban és 202. §-ban meghatározott feltételeinek a meglétére vonatkozó részletes leírást, így különösen az alapul szolgáló bűncselekmény megnevezését és a bűncselekmény gyanújára okot adó adatokat, a titkos adatszerzés elkerülhetetlen alkalmazását indokoló körülményeket, az alkalmazás célját és annak valószínűsítését, hogy a bizonyíték a titkos adatszerzés során alkalmazott eszközzel, illetőleg módszerrel beszerezhető,
- halaszthatatlan elrendelés esetén, annak okát és időpontját [korábbi Be. 203. § (1), (3) bekezdés a)-f) pont].

[165] A bíróság által az indítvány előterjesztésétől számított hetvenkét órán belül meghozott határozatában – amennyiben az ügyészség indítványának helyt ad – meghatározza, hogy kivel szemben, a titkos adatszerzés mely eszköze, illetőleg módszere mettől meddig alkalmazható. A titkos adatszerzés legfeljebb kilencven napra engedélyezhető, ez ismételt indítványra egy alkalommal legfeljebb kilencven nappal meghosszabbítható. Ha a bíróság az indítványnak helyt ad, és az engedélyezés idején a titkos adatszerzés indítvány szerinti kezdő időpontja már elmúlt, az alkalmazás kezdő időpontja az engedélyezés napja [korábbi Be. 203. § (4)-(5) bekezdés].

[166] A titkos adatszerzés végrehajtásáról jelentést kell készíteni, amely részletesen tartalmazza a titkos adatszerzés lefolyását, így különösen azt, hogy annak során milyen eszközt, illetőleg módszert, meddig és hol alkalmaztak, a titkos adatszerzés mely természetes vagy jogi személyt, illetőleg jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet érintett, a titkos adatszerzés során milyen adatot, milyen módon, milyen forrásból hol és mikor szereztek meg.

A jelentést úgy kell elkészíteni, hogy abból a bíróság engedélyező végzésében foglaltak megtartása megállapítható legyen. A jelentésben ki kell térni arra is, hogy a titkos adatszerzés elérte-e a célját, és ha nem, akkor annak milyen akadálya volt. A jelentést a titkos adatszerzést folytatott ügyészi szerv, illetőleg nyomozó hatóság vezetője írja alá [korábbi Be. 204. § (5) bekezdés].

[167] Az ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Főügyészség Nyomozás Felügyeleti és Vádelőkészítési Osztálya által 2016. április 7-én kelt, titkos adatszerzés engedélyezését célzó Tük.1-129/2016. számú indítványa (*nyomozati iratok 303-305. oldal*) a törvényes előírásoknak és az e körben érvényesülő bírói gyakorlatnak megfelelő tartalmú volt, a nyomozási bírói határozatok okszerűen és törvényesen rendelkeztek a titkos adatszerzés engedélyezéséről, majd az eljáró nyomozóhatóság ugyancsak a jogszabályi rendelkezések szerint készítette el a jelentését.

[168] Rátérve a titkos adatszerzés felhasználására vonatkozó büntetőeljárási rendelkezésre, az ítéltábla a következőkre mutat rá.

[169] Ha az ügyész a titkos adatszerzés eredményét a büntetőeljárásban bizonyítékként kívánja felhasználni, a titkos adatszerzés engedélyezése iránti indítványt, a bíróság határozatát és a titkos adatszerzés végrehajtásáról készített jelentést csatolja a nyomozás irataihoz. A titkos adatszerzés végrehajtásáról készített jelentés a nyomozás irataihoz történő csatolást követően az okiratra vonatkozó szabályok szerint használható fel bizonyítékként. A titkos adatszerzés eredménye annak a bűncselekménynek a bizonyítására, és azzal szemben használható fel, amely miatt és akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte. Akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy a titkos adatszerzés e törvényben meghatározott feltételei ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak. Annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható [korábbi Be. 206. § (1)-(5) bekezdés].

[170] Jelen ügyben a tényállás 1. pontjában írt, kábítószer-kereskedelem büntetteként értékelt bűncselekmény esetében a telefonlehallgatások során technikai eszközzel rögzített hanganyagok és az azokról készült jelentések Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak esetében nyilvánvalóan felhasználhatók voltak, mivel az engedélyezés tárgya a kábítószer-kereskedelem büntette volt (függetlenül attól, hogy a nyomozási bírói határozat indokolása annak minősített esetét, a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét jelölte meg) és e vádlottak voltak azok, akikkel szemben a titkos adatszerzést engedélyezték. A fentiekben írt jogszabályi rendelkezések folytán nem volt akadálya annak sem, hogy a kábítószer-kereskedelem kapcsán a titkos adatszerzés eredménye Terhelt1 I. rendű, Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlott vonatkozásában is felhasználásra kerüljön, amennyiben a lehallgatott telefonbeszélgetés hanganyaga terhelő adatot tartalmazott.

[171] A fentiekkel szemben a tényállás 4. pontjában írt cselekmény bizonyítására a titkos adatszerzés eredménye nem használható fel, ugyanis a három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő közokirat-hamisítás büntette nem tartozik a korábbi Be. 201.

§ (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt bűncselekmények közé, így a titkos adatszerzés feltételei e közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében nem álltak fenn. E cselekményre vonatkozóan beszerzett lehallgatási hanganyag, illetőleg az arról készült jelentések tiltott módon beszerzett bizonyítási eszközök, így a Be. 167. § (5) bekezdés alapján az abból származó tények bizonyítékként nem értékelhetők. Ezért az ítéltábla a tényállás 4. pontja tekintetében a telefonbeszélgetések hanganyagát és a jelentéseket kirekeszti a bizonyítékok köréből. Ennyiben tehát a bizonyítás törvényességét érintő védelmi felvetés eredményre vezetett.

[172] Terhelt3 III. rendű vádlott védője az elsőfokú bírósági eljárásban és a fellebbezése indokolásában kifogásokat fogalmazott meg a védencénél tartott házkutatás végrehajtásával, a lakásban lefoglalt kábítószeres biztosításával, lemérésével és a szakértő részére történő átadásával kapcsolatban, de az ítéltábla nem észlelt olyan körülményt, amely a hivatkozott eljárási cselekmények törvényességét, az érintett vádlott terhére rótt kábítószeres mennyiségére vonatkozó megállapítások megalapozottságát bármely okból kétségessé tennék.

[173] Az elsőfokú ítélet indokolásában a vádlottak személyi körülményeire és előéletére vonatkozóan megállapított tények – a bűnügyi nyilvántartás adatai és a nyilvános ülésen előadottak alapján – kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorultak.

[174] Terhelt1 I. rendű vádlott havi nettó jövedelme 400.000,- forint. Három idős, beteg hozzátartozó eltartásáról és ápolásáról gondoskodik részben a saját háztartásában. Magas vérnyomás, cukorbetegség és emelkedett húgysavszint miatt orvosi kezelésre szorul. Bank felé fennálló tartozása már csak 1,5 millió forint.

[175] Terhelt2 II. rendű vádlott egyéni vállalkozó takarítóként dolgozik a cég2. részére, havi nettó jövedelme 600.000,- forint. A vele egy háztartásban élő, 50-60.000 forintos jövedelemmel rendelkező, beteg anyja eltartásáról és ápolásáról gondoskodik. Hiteltartozás már nem terheli.

[176] Terhelt3 III. rendű vádlott szűnyogháló-szerelőként dolgozik a cég3. alkalmazásában, havi nettó jövedelme 300.000,- forint, az élettársa havi nettó jövedelme 240.000,- forint. A Subaru márkájú gépkocsijának forgalmi értéke 4,5 millió forint, ingatlanjai értékét nem ismeri.

[177] Terhelt4 IV. rendű vádlott havi nyugdíja 95.000,- forint, élettársa jelenleg nem dolgozik, mivel az ápolásáról kell gondoskodnia, ezért rendszeres ápolási segélyben részesül. Eltartására szoruló hozzátartozója nincs. Cukorbetegség, magas vérnyomás, szívbillentyűzavar miatt egészségi állapota megromlott, csípőprotézisre vár, de a műtét a csípőcsontjának egy korábbi műtét miatti elfertőződése miatt jelenleg nem végezhető el. A gépkocsija forgalmi értéke már csak 600-700.000,- forint. Az ítéltábla e vádlott esetében a Btk. 97. § (2) bekezdés első mondata alapján mellőzi a korábbi büntetés (Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.11.326/2015/9. számú ítéletében kábítószer birtoklásának büntette miatt kiszabott 200 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint összegű, összesen 400.000,- forint pénzbüntetés) feltüntetését, mivel az a bűnügyi nyilvántartásból már törlésre került.

Ugyanakkor rögzíti, hogy a vádlottal szemben a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2023. március 1-jén meghozott és 2023. március 30-án jogerőre emelkedett 10.Bpk.XX.135/2023/5. számú büntetővégzésében testi sértés büntettének kísérlete (elkövetési idő: 2021. szeptember 24.) miatt 230 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint összegű, összesen 230.000,- forint pénzbüntetést szabott ki.

[178] Terhelt5 V. rendű vádlott nyugdíjat nem kap, jelenleg semmilyen jövedelemmel nem rendelkezik, azt tervezi, hogy magának segélyt próbál intézni. A testvére és annak fia támogatják anyagilag. Szívbillentyűzavara van. A vádlottal szemben a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2019. október 15-én meghozott és 2019. november 4-én jogerőre emelkedett 7.Bpk.1828/2019/2. számú büntetővégzésében ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége (elkövetési idő: 2019. július 20.) miatt 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint összegű, összesen 100.000,- forint pénzbüntetést és 6 hónap közötti járművezetéstől eltiltást szabott ki. Vele szemben a 2022. augusztus 30-án elkövetett garázdaság vétsége miatt a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságon 2194/2022.bü. számon, a 2023. március 7-én elkövetett garázdaság vétsége miatt a BRFK XII. kerületi Rendőrkapitányságon 236/2023.bü. számon, a 2023. május 18-án elkövetett segítségnyújtás elmulasztásának büntette miatt a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságon 1424/2023.bü. számon folyik büntetőeljárás, valamennyi ügyben sor került a gyanúsított kihallgatására. Eljárás indult vele szemben a 2019. október 5-én elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt is, de a feltételes ügyészségi felfüggesztést követő eredményes „elterelés” (kábítószer használatot kezelő ellátásban való részvétel) folytán az Budapesti VI. és VII. kerületi Ügyészség 2021. február 6-án a nyomozást megszüntette.

[179] Terhelt6 VI. rendű vádlott magasépítő technikus és műszaki ellenőr szakképesítéssel is rendelkezik, a cég13 és a cég14 ügyvezetője és tulajdonosa, havi nettó jövedelme 650.000,- forint, ezen felül évi osztalékot vesz ki a cégeiből. Az Erzsébetvárosi Önkormányzattól 2020-ban az „Év sportembere” tiszteletdíjat kapott. A tulajdonát képezi a cím10 szám alatti, 80-100 millió forint forgalmi értékű ingatlan ½-ed tulajdoni hányada, és – a korábbi járműve helyett – egy típus1 márkájú, 4 millió forint forgalmi értékű gépkocsi. Az ítéltábla e vádlott esetében szintén a Btk. 97. § (2) bekezdés első mondata alapján mellőzi a korábbi büntetés (Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.695/2001/164. számú ítéletében pénzhamisítás büntette miatt kiszabott 2 év 10 hónap szabadságvesztés) feltüntetését, mivel az a bűnügyi nyilvántartásból már törlésre került. A vádlott ellen a 2019. június 22-én elkövetett garázdaság büntette miatt, de feltételes ügyészségi felfüggesztésre került sor, amelynek tartama 2024. március 1-jén járt le.

[180] Terhelt7 VII. rendű vádlott havi nettó jövedelme 350.000,- forint, élettársa havi nettó jövedelme 350-400.000,- forint. Nagykorú gyermeke dolgozik, eltartására már nem szorul. Élettársának 7,5 millió forint hiteltartozása van, amelyet havonta kb. 120.000,- forint összegű részletekben együtt törlesztenek.

[181] Terhelt8 VIII. rendű vádlott a cég7. ügyvezetőjeként havi nettó 500-600.000,- forint jövedelemmel rendelkezik. Nagykorú gyermeke még tanul, így továbbra is gondoskodik az eltartásáról. A cím14 szám alatti, 60 millió forint forgalmi értékű ingatlanban csak ½-ed tulajdoni hányaddal rendelkezik. A lakáshitelük 2-3 millió forint.

[182] A törvényszék az ügyfelderítési kötelességének maradéktalanul eleget tett, a tényállást megállapította, így az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti teljes megalapozatlansága nem áll fenn, egyébként erre vonatkozó védelmi kifogás sem került előterjesztésre.

[183] Az ítéltábla ugyanakkor azt is megállapította, hogy az elsőfokú ítélet – ha nem is az egyes védői felvetések szerint – a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban meghatározott okokból részben megalapozatlan, mert a tényállás 1. és 4. pontjaiban rögzített egyes ténymegállapítások hiányosak, illetve ellentétesek a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. E részbeni megalapozatlanság az elsőfokú ítélet felülbírálata során a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt.

[184] A tényállás 1. pontja esetében az egyes vádlottaktól lefoglalt kábítószeres mennyisége és hatóanyag-tartalma az elsőfokú ítélet [16], [19], [20] és [24] bekezdéseiben tévesen, nem teljes körűen, illetve nem pontosan került feltüntetésre, valamint három vádlott esetében elmaradt a házkutatás során lefoglalt, a kábítószer értékesítéséből származó készpénz feltüntetése. Továbbá az elsőfokú ítélet [21], [22] és [23] bekezdéseiben a csekély és jelentős mennyiségek alsó vagy felső határaihoz viszonyított százalékos értékek közül téves a becsült felső értékek megjelölése, a Be. 7. § (4) bekezdése alapján a tényállásban mindig a vádlottakra kedvezőbb alsó adatot kell megállapítani. A marihuána és hasis esetén a mennyiséget nem a tiszta hatóanyag-tartalom, hanem a totál THC-tartalom határozza meg.

[185] A tényállás 4. pontja esetében a gépkocsi beazonosításához szükséges adatok hiányosnak értékelhetők, már csak azért is, hogy a kérdéses jármű a vagyonekbejegyzéssel is érintett. A közbizalom elleni bűncselekmény elkövetési időpontja a közokirat valótlán tartalommal történő kiállításának napja, ennek feltüntetését a törvényszék elmulasztotta (csak a forgalomba helyezés kezdeményezésének dátumát jelölte meg).

[186] Az ítéltábla – az igazságügyi vegyész-szakértői vélemények, a házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek, valamint a gépjármű-nyilvántartás adatai alapján – a tényállás 1. és 4. pontjaiban írt ténymegállapításokat akként pontosítja, illetőleg egészíti ki, hogy

- Terhelt6 VI. rendű vádlott által továbbértékesítési céllal Terhelt1 I. rendű vádlottnak átadott amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma legalább 165,83 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, *annak 1658%-a*;

- az Terhelt1 I. rendű vádlott által tartott MDMA tabletta és por összetömege nettó 8,36 gramm;

- az Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt kábítószeres együttes mennyisége a csekély mennyiség felső határát meghaladja, *annak 690%-a*, de a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, *annak 35%-a*;

- a Terhelt3 III. rendű vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége meghaladja a csekély mennyiség *felső* határát, annak 481%-a, de nem éri el a jelentős mennyiség *alsó* határát, annak 24%-a;
- a Terhelt4 IV. rendű vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége nem éri el a csekély mennyiség *felső* határát, annak 1,5%-a, e vádlottól a kábítószer értékesítéséből származó 17.000,- forint is lefoglalásra került;
- a Terhelt5 V. rendű vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége a csekély mennyiség *felső* határát meghaladja, annak 114%-a, de nem éri el a jelentős mennyiség *alsó* határát, annak 5,7%-a, elfogásakor a vádlott nadrágzsebében a kábítószer értékesítéséből származó 398.500,- forintot találtak;
- Terhelt7 VII. rendű vádlottól által Terhelt1 I. rendű vádlottnak átadott, illetőleg értékesítési céllal tartott marihuána és hasis együttes *totál THC-tartalma* a csekély mennyiség *felső* határát meghaladja, de a jelentős mennyiség *alsó* határát nem éri el, annak 78,5%-a, e vádlott lakásán a kábítószer értékesítéséből származó 237.500,- forint készpénzt is lefoglaltak;
- a közlekedésigazgatási feladatokat ellátó hatóság a kérelemnek megfelelően *rendszerű forgalmi rendszámmal* forgalomba helyezte a gépjárművet, és Terhelt8 VIII. rendű vádlottnak, mint tulajdonosnak 2016. június 17-én kiállította a okmányszám9 számú forgalmi engedélyt, amelybe ily módon valótlán adat került.

[187] A fenti helyesbítésekkel, kiegészítésekkel a tényállás felderített, hiánytalan, irathú és helytelen ténybeli következtetésektől mentes, ezért az a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt az elsőfokú ítélet felülbírálata során.

[188] Egyébiránt a tényállást is támadó védelmi fellebbezések egyike sem hivatkozott olyan új tényre vagy új bizonyítékra, amely miatt a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvétele lett volna indokolt, ezt az ítéltábla maga sem látta szükségesnek.

[189] Az ítéltábla nem találta alaposnak Terhelt8 VIII. rendű vádlott védőjének a gépkocsi szállítására, honosítására, forgalomba helyezésére vonatkozó további bizonyítási eszközök (például közlekedésigazgatási-nyilvántartási adatok, szállítási megbízás, autópálya matrica, a VÉDA rendszer adatai, meghatalmazások) felkutatását, beszerzését célzó indítványát. Az eljárás során nem merültek fel olyan adatok, miszerint Terhelt5 V. rendű vádlott bármilyen módon közreműködött volna a helység5ban megvásárolt gépkocsi Magyarországra szállításának, honosításának, forgalomba helyezésének vagy műszaki vizsgáztatásának konkrét intézésében. Az adásvételi szerződésen vevőként Terhelt8 VIII. rendű vádlott neve került feltüntetésre, ebből következően Terhelt5 V. rendű vádlott legfeljebb meghatalmazottként járhatott volna el az esetleges ügyintézés során, márpedig erre vonatkozó további bizonyítás felvétele a büntetőjogi felelősség kérdésében való döntéshez szükségtelen volt.

[190] A törvényszék a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta, ennek során a tárgyaláson

- kihallgatta a vallomástétel megtagadási jogukkal nem élő vádlottakat, ismertette a nyomozás során a gyanúsított ki hallgatás során és a kényszerintézkedés tárgyában tartott nyomozási bírói ülésen tett vallomásaikat (Terhelt8 VIII. rendű vádlott tanúkihallgatás során tett vallomását is), az írásban előterjesztett terhelti vallomásokat;

- túlnyomórészt a védelem indítványára tanúként hallgatta ki a megfigyelésekben és a házkutatásokban részt vett tanú4, tanú9, tanú10, tanú11, tanú12, tanú14, tanú15, tanú16, tanú17, tanú18, tanú19, tanú20 rendőröket, Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában tanú6t és tanú8t, Terhelt5 V. rendű vádlott esetében tanú1t és tanú3ot, Terhelt6 VI. rendű vádlott tekintetében tanú42t és tanú5et, míg tanú21 tanú részére írásbeli vallomástételt engedélyezett;

- ismertette az igazságügyi vegyész, toxikológus, daktiloszkópus és informatikus szakértők, valamint az egyéb érdekelt4 által készített szakvéleményeket, a tárgyalási szakban Terhelt3 III. rendű vádlott indítványára az egyéb érdekelt4 szakvélemény kiegészítéseit rendelte el (amelyet szakértő2 készített el), szakértő4 és szakértő2 szakértőket a tárgyaláson meg is hallgatta;

- ismertetéssel vagy meghallgatással a bizonyítás anyagává tette a tárgyi bizonyítási eszközöket, okiratokat (a titkos adatszerzés keretében lehallgatott beszélgetésekről készült hanganyagok és jelentések, a vádlottak megfigyeléséről, rendőri intézkedésekről, elfogásokról és híváslisták adatainak elemzéséről készült jelentések, a házkutatásokról készült jegyzőkönyvek és fotómellékletek, az adóhatósági eljárás iratait, a közlekedésigazgatási nyilvántartás adatait, a bűnjeljegyzékek, a bűnügyi nyilvántartás adatainak kivonata).

[191] Figyelemmel arra, hogy a bizonyítás a Be. 163. § (1) bekezdése szerint a büntetőjogi felelősség szempontjából jelentős tényekre terjed ki, márpedig jelen ügyben kizárólag a kábítószerrel kapcsolatos telefonbeszélgetéseknek volt jelentősége, az elsőfokú bírósági eljárásban – szemben Terhelt3 IV. rendű vádlott védőjének kifogásával – szükségtelen volt azoknak a személyeknek tanúként történő kihallgatása, akikkel a vádlott legális termékek értékesítése miatt állt kapcsolatban.

[192] Az elsőfokú ítélet indokolása igen részletesen tartalmazza azoknak a bizonyítási eszközöknek a megjelölését és tartalmi ismertetését, amelyek által szolgáltatott bizonyítékokra a törvényszék a tényállását alapította. Az ítéltábla nem értett egyet azokkal a védelmi felvetésekkel, amely szerint a törvényszék ítélete indokolásában a titkos adatszerzés eredményét képező bizonyítékokat nem vádlottanként külön-külön rögzítette, és ennek folytán nem állapítható meg, hogy konkrétan mely bizonyítási eszközök ténylegesen mely vádlottakra vonatkozóan tartalmazznak terhelő adatot. Az elsőfokú ítélet indokolásának a bizonyítékok ismertetését tartalmazó részének valóban van olyan része, amelyben a törvényszék összefoglalóan ismerteti a megfigyelési és lehallgatási anyagok lényegesebb

elemeit (*elsőfokú ítélet 35-43. oldal*), de ezt követően igen részletesen foglalkozott azzal is, hogy az egyes vádlottak tekintetében mely bizonyítékokat vett figyelembe (*elsőfokú ítélet 43-51. oldal*).

[193] Az elsőfokú ítélet indokolásában – a Be. 561. § (3) bekezdésének d) pontjában írt kötelezettségét teljesítve – számot adott arról is, hogy mely bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el. A bizonyítékértékelési tevékenysége megfelelt a Be. 167. § (4) bekezdésében foglaltaknak, miszerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A mérlegelés nem feltételezéseken, spekuláción alapult, annak alapját konkrét bizonyítékokból származó tényszerű adatok, körülmények képezték. Továbbá az ítélet indokolásából megismerhető a bírói meggyőződés kialakulásának az a logikai folyamata is, amely a bizonyítás eredményének megállapításához vezetett.

[194] Az elsőfokú ítélet indokolása a védői észrevételekkel ellentétben igenis tartalmazza az egyes bizonyítási cselekmények vagy bizonyítási eszközök kapcsán előterjesztett védelmi kifogások, észrevételek és kérdésfelvetések lényegét, amelyekre a törvényszék a bizonyítékok mérlegelése során, többek között az elsőfokú ítélet [175]-[178], [241], [248-252], [255-256] bekezdéseiben reflektált is. Az is rögzíthető, hogy a törvényszék a vádlottak érdemi védekezésével (például Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a készítmények testépítés során történt felhasználása, Terhelt6 VI. rendű vádlottnak Terhelt1 I. rendű vádlott „bosszúja” okaként az adóhatósági eljárásra történt hivatkozása, az egyes vádlottaknak a lehallgatott telefonbeszélgetések során használt kifejezésekkel, szavakkal kapcsolatos magyarázata) is foglalkozott, és kellő részletességgel adott választ arra, hogy azokat miért nem látta elfogadhatónak.

[195] Az ítéltábla a bizonyítékok felsorolása és értékelése körében kisebb pontosításokat látott szükségesnek:

- Terhelt1 I. rendű vádlott tárgyalási vallomása kapcsán az elsőfokú ítélet [51] bekezdésében írt megállapításokat kiegészíti azzal, hogy e vádlott a tárgyaláson Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében is az amfetamin több részletben való átadásáról számolt be, továbbá azt is előadta, hogy az utolsó nagyobb mennyiséget az elfogás előtt tíz nappal adta át;

- Terhelt4 IV. rendű vádlott a tárgyaláson megtagadta a vallomás tételét, a nyomozás során tett vallomását tartotta fenn;

- Terhelt5 V. rendű vádlott a 2022. április 20-án tartott tárgyaláson észrevétel formájában akként nyilatkozott, hogy megkérte Terhelt8 VIII. rendű vádlottat a gépkocsi megvásárlására, és abban egyeztek meg, hogy amíg az ingatlanára felvett hitelből a vételárat ki nem fizeti, Terhelt8 VIII. rendű vádlott számára az lesz a garancia, hogy az ő nevén van az autó;

- a titkos adatszerzés elrendelésénél fel kell tüntetni, hogy a +36-70/977-97-26 hívószám Terhelt3 III. rendű vádlotthoz, a +36-30/436-99-67 hívószám Terhelt2 II. rendű vádlotthoz tartozott;

- az elsőfokú ítélet [181] bekezdésében írt jelentés helyesen a 2016. április 14-én végrehajtott megfigyelésről készült;
- az elsőfokú ítélet [182] bekezdésében rögzített telefonbeszélgetésekből kiemelt részletek – a [186] bekezdésében írtaknak is megfelelően – „egész *duplába*”, „két *literenként*”,
- az elsőfokú ítélet [187] bekezdésében a tanú1 ellen foganatosított intézkedés – előzőleg Terhelt5 V. rendű vádlott felkeresésének – napja helyesen 2016. május 5-e, továbbá amikor tanú1nál megtaláltak 2 gramm kokaint, Terhelt5 V. rendű vádlott több telefonbeszélgetés során arról beszélt, hogy tanút „két ízével”, „egy kettessel”, „fehérrel” elkapták (*nyomozati irat 659., 665., 673. oldal*).

[196] A tényállás 1. pontjában írt cselekmény esetében Terhelt1 I. rendű vádlott eljárás során tett nyilatkozatai a saját szerepe és a lakásán megtalált kábítószeres átvételének körülményei kapcsán csakugyan tartalmaztak ellentmondásos, következetlen közléseket is: a kábítószeresekkel nem kereskedett, azok csak megőrzésre voltak nála, a saját lakásán vagy Terhelt6 VI. rendű vádlott házána/garázsánál vette át, Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak egy vagy több részletben adták át a kábítószeres. Ugyanakkor e körülmény – szemben a védelmi állásponttal – nem indokolta Terhelt1 I. rendű vádlottnak a vádlott-társait terhelő vallomásának elvetését. Az a visszatérő felvetés, miszerint a terhelő vallomás tételét Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében a korábbi adóhatósági eljárás vagy az azzal összefüggő elszámolási vita miatti harag (bosszúvágy) motiválhatta, figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a kábítószeres kapcsán egyidejűleg Terhelt7 VII. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakat is terhelte, akik esetében egyáltalán nem merült fel korábbi sérelemre, vitára vagy konfliktusra vonatkozó adat (hivatkozás). Amennyiben Terhelt1 I. rendű vádlott valóban haragudott Terhelt6 VI. rendű vádlottra, megtehetette volna, hogy kizárólag őt jelöli meg a marihuána forrásaként is. A törvényszék okszerűen hivatkozott arra, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott vallomása szerint a két-három évvel korábban folyamatban volt adóhatósági eljárás nem okozott törést a kapcsolatukban, Terhelt1 I. rendű vádlottal továbbra is barátságban maradtak. Nem foghat helyt Terhelt6 VI. rendű vádlottnak az a hivatkozása sem, miszerint Terhelt1 I. rendű vádlottat a felesége vehette rá a terhelő vallomás tételére, ugyanis Terhelt1 I. rendű vádlott a lakásán foganatosított rendőri intézkedéskor azonnal Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottakat nevezte meg, mint olyan személyeket, akiktől a lakásán lévő kábítószeres származnak. Nyilván az elfogásról készült jelentésben foglalt nyilatkozat a Be. 183. § (1) bekezdése szerinti terhelti vallomásnak nem értékelhető, de a két bűntársra vonatkozó legkorábbi adat – amelyet utóbb, a gyanúsított kihallgatásakor is megerősített – nem hagyható figyelmen kívül. Terhelt1 I. rendű vádlottat a bűntársai nevének és cselekvőségének közlésekor valóban motiválhatta a saját szerepének mérséklése, illetve a nyomozó hatósággal való együttműködése eredményeként a cselekménye kedvezőbb megítélésének biztosítása, azonban ez nem alapozhatja meg azt a hivatkozást, hogy Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak személyében csupán ártatlan ismerőseit keverte bele az ügybe. Nem tudhatta ugyanis, hogy a nyomozó hatóság az elfogás időpontjában milyen információkkal rendelkezik, illetve az eljárás későbbi szakaszában milyen bizonyítékokat szerezhet be, továbbá számolnia kellett volna azzal is, hogy más személyek alaptalan vádolása további súlyos következményekkel járhat rá nézve.

Terhelt2 II. rendű vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységét telefonlehallgatások, megfigyelések és házkutatások során beszerzett bizonyítékok is alátámasztották, tehát ezek is visszaigazolták Terhelt1 I. rendű vádlott terhelő vallomását. Ezen túlmenően Terhelt7 VII. rendű vádlott lakásán tartott házkutatás során marihuánát és nagyobb összegű készpénzt találtak, a híváslisták adatai szerint 2016. júniusában Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak közötti telefonkapcsolat meglehetősen intenzív volt, és közöttük jellemzően rövid, néhány másodperc tartamú beszélgetésekre került sor, illetőleg Terhelt1 I. rendű vádlott elfogása előtt tíz nappal, Terhelt6 VI. rendű vádlottal történt telefonbeszélgetés után 10 perccel éppen az amfetamin potenciális vevőjeként megjelölt Terhelt2 II. rendű vádlottat hívta fel (e beszélgetés is mindössze négy másodpercig tartott). E tények önmagukban nem lennének alkalmasak Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak büntetőjogi felelősségének alátámasztására, de igenis erősítik Terhelt1 I. rendű vádlott terhelő vallomásának hitelességét. Terhelt7 VII. rendű vádlott cím12 szám alatti ingatlanában foganatosított házkutatás során valóban nem találtak kannabisztöveket, de az eleve valószínűtlen lett volna, hogy a vádlott egy lakásban termessze azt a mennyiségű kannabiszt, amely hozzá volt kapcsolható. Nem vitás, hogy a telefonbeszélgetések konkrét tartalma nélkül nem állapítható meg, hogy 2016. június 13-án Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak valóban az amfetamin miatt léptek-e kapcsolatba, de azt feltétlenül igazolja, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott által a nagyobb mennyiségű amfetamin átadása kapcsán megjelölt napon (tíz nappal az elfogás előtt) bizonyosan volt közöttük telefonbeszélgetés. Az e körben tett terhelő vallomást nem cáfolja a védelem által helyesen hivatkozott tény, amely szerint az érintettek 2016. június 13-a előtti és utáni napokon is beszéltek telefonon. Nem volt tehát ok kétségbe vonni Terhelt1 I. rendű vádlott által Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak vonatkozásában tett terhelő vallomás hitelességét, így a törvényszék a hivatkozott személyi és tárgyi bizonyítékok alapján megalapozottan rögzítette a tényállásban, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott lakásába lefoglalt amfetamin Terhelt6 VI. rendű vádlottól, a marihuána Terhelt7 VII. rendű vádlottól származott, továbbá Terhelt6 VI. rendű vádlott 2015-2016 években többször adott át 1-1 gramm amfetamint Terhelt1 I. rendű vádlottnak.

[197] Terhelt1 I. rendű vádlott esetében éppen azok a terhelő adatok, amelyek igazolják Terhelt6 VI. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottakra vonatkozó terhelő vallomásának hitelességét, cáfolják a saját védekezését is, amely szerint a cselekvése mindössze a kábítószeresek őrzésére korlátozódott. A törvényszék e körben helyesen értékelte az elsőfokú ítélet [199]-[207] bekezdésében azokat a bizonyítékokat (híváslisták, cellainformációk, telefonlehallgatások és megfigyelés anyaga) amelyekből kétséget kizáró következtetés vonható le arra, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott maga is kereskedett kábítószerekkel, legalábbis Terhelt2 II. rendű vádlott részére bizonyosan történtek értékesítések. Egyébiránt azáltal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott maga nyilatkozott arról, hogy általa is tudottan Terhelt6 VI. rendű vádlott az amfetamint Terhelt2 II. rendű vádlottnak történő értékesítés szándékával adta át, lényegében maga ismerte el a terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállásában illeszkedő kereskedelmi célzatú tárolást.

[198] A törvényszék Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában is helyesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, e vádlottnak kizárólagosan a kábítószer fogyasztását elismerő védekezését csakugyan el kellett vetni. Egrészt fontos terhelő bizonyíték a fentiek szerint Terhelt1 I. rendű vádlott vallomása, miszerint az amfetamint Terhelt2 II. rendű vádlott akarta megvenni. E vádlott esetében nem fér kétség ahhoz sem, hogy a telefonbeszélgetésekben – a kódolt szavak, a virágnyelv használata ellenére – kábítószeresek fajtájáról, mennyiségéről, illetőleg azok értékesítési céllal történő adásvételéről volt szó. Erre

utalnak a szöveggörnyezetbe egyáltalán nem illeszkedő szavak, a kábítószer fajtára („egres” „ikrek”, „perc”) és mennyiségekre (például „ketten leszel”, „kettő”, „két liter”) utaló kifejezések, miként a beszélgetések rendszerint rövid (néha alig pár mondatos) tartama is. További terhelő bizonyítékot képeztek a rendörök által 2016. május 31-én, június 2-án és június 14-én fogatosított személyes megfigyelés során észlelt – az elsőfokú ítélet [215] bekezdésében rögzített – körülmények. Terhelt2 II. rendű vádlottnál az elfogásakor megtalált négy önzáró nejlontasakban lévő marihuána, a házkutatás során a lakóhelyén fellelt kábítószer fajtáinak száma és mennyisége cáfolja a fogyasztási célú tartást, ráadásul e vádlott szervezetében a toxikológus szakértő egyáltalán nem mutatott ki kábítószer. Ezen túlmenően e vádlott esetében a kábítószer-kereskedelmi tevékenységet igazolja a lakásán lefoglalt a kábítószer mérlegeléséhez, porciózásához és csomagolásához szükséges eszközök is (mérleg, önzáró tasak), valamint a nagyszámú készpénz is.

[199] A kábítószerértékesítési tevékenység – figyelemmel a nagyszámú fogyasztóval és továbbértékesítővel folytatott beszélgetésekre – Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak között volt a legintenzívebb, rájuk vonatkozóan áll rendelkezésre a legtöbb lehallgatási és megfigyelési anyag. E telefonbeszélgetéseket ugyancsak a szöveggörnyezetbe egyáltalán nem illeszkedő szavak, az adott mondatban értelmezhetetlen kifejezések jellemzik, a kívülálló személy számára teljesen értelmezhetetlen szavakat (például „gondolj rám, legyen eszedben”, „a szokásos, ugyanaz, minden egyéb kereteken belül”) az érintettek megfelelően dekódolják. A törvényszék az elsőfokú ítélet [217] bekezdésében helytállóan mutatott rá arra, hogy a visszatérő edzés, bokszeccs szavak sem a beszélgetés szöveggörnyezete, sem a találkozás tényleges tartama miatt semmiképpen nem értelmezhetők szó szerint, hanem kizárólag kábítószerként, illetőleg annak mennyiségeként. Egyébként is érthetetlen, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlottat Terhelt5 V. rendű vádlott miért kísérné el Terhelt3 III. rendű vádlott lakásához edzésre, ha utána csak a gépkocsijában várakozik. Ráadásul Terhelt5 V. rendű vádlott a letartóztatás tárgyában tartott nyomozási bírósági ülésen maga nyilatkozott arról, hogy azért mentek többször is Terhelt3 III. rendű vádlott lakásához, mert Terhelt4 IV. rendű vádlott ott szerezte be a részére átadott kokaint. E terhelő vallomás figyelmen kívül hagyása már csak azért sem volt indokolt, mert Terhelt5 V. rendű vádlott három hónappal később, a gyanúsított kihallgatásakor is megerősítette, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott segített neki kokaint szerezni, és ezekben az esetekben a vádlott-társa Terhelt3 III. rendű vádlott lakásánál vette át a kábítószer (ezért az ülésen tett nyilatkozata kapcsán a rosszullétére vonatkozó védekezése valóban nem volt elfogadható). Kiemelendő, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott esetében nem csak az általa folytatott telefonbeszélgetések tartalma értékelhető terhelő bizonyítékként, hanem Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak telefonbeszélgetéseinek elhangzott a kábítószer fajtájára és mennyiségére utaló kifejezések („lekvár”, „rosé”, „pálinka”, „kicsi”, „üveg”) is, ha ezek összekapcsolhatók voltak e vádlottak részéről Terhelt3 III. rendű vádlottal történő találkozással. Ennek meghatározó példája az, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott lakásának 2016. április 14-én és április 21-én történt felkeresése előtt több telefonbeszélgetésre kerül sor Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlott, valamint a részükre Bezzeg Zoltán, tanú és mások által kábítószerrel kapcsolatban ugyancsak virágnyelven leadott rendelések kapcsán. Okszerűen mutatott rá a törvényszék arra is, hogy a Terhelt5 V. rendű vádlott által öt liter pálinkára átvett 90.000,- forint, amely ugyancsak összekapcsolható volt Terhelt3 III. rendű vádlottnak Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak általi felkeresésével, illetőleg azzal, hogy a pálinka kokainként, a liter grammként, a vételár 18.000,- forint/grammként feleltethető meg. Az egyik hívó által Terhelt5 V. rendű vádlottal történt beszélgetés során egyértelműen kimondott kokó szó különösebb magyarázatot nem igényel, miként a „nyugodtság” sem értelmezhető a vádlott védekezése szerinti kamagraként. A dekódolás egyik jellemző esete, amikor Terhelt5 V. rendű

vádolt a telefonbeszélgetések során tanúlnál megtalált 2 gramm kokaint „két ízéként”, „kettesként” vagy „fehéreként” nevezi meg. Az is terhelő adatként értékelhető, hogy tanú elfogása után Terhelt5 V. rendű vádlott telefonon Terhelt4 IV. rendű vádlottat is tájékoztatta a fejleményekről. A fentiekben kifejtettek okán az ítéltábla egyetértett azzal, hogy Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak esetében a telefonbeszélgetések során elhangzott kifejezéseket, szavakat kábítószerként kell értelmezni, így a lehallgatás hanganyaga, illetőleg az annak megfelelő megfigyelési jelentések tartalma egyértelműen alátámasztja a kábítószer-kereskedői tevékenységüket.

[200] Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlott az eljárás során a tényállás 2-3. pontjaiban felsorolt készítmények tartását nem vitatták, annak tényét a házkutatási jegyzőkönyvek alátámasztották, e körben különösebb bizonyíték-értékelési tevékenységre nem volt szükség. A Terhelt3 III. rendű vádlott lakásán lefoglalt készítmények Magyarországon nem forgalmazott illegális gyógyszerek, így azok hatóanyaga – miként azt a nyomozás során az egyéb érdekelt4 által készített szakvélemény megállapította – referencia anyag (eredeti minta) hiányában nem volt vizsgálható. Ezért nem kifogásolható, hogy a szakértő a csomagoláson feltüntetett hatóanyagot, deklarált hatóanyag-tartalmat vette figyelembe. Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [352]-[353] bekezdéseiből kirekeszti az arra vonatkozó megállapításokat, miszerint Terhelt3 III. rendű vádlott a gyógyszereket kereskedelmi, terjesztési céllal tartotta magánál, ugyanis ezt kétséget kizáróan igazoló bizonyítékok nem merültek fel, és erre sem a készítmények mennyiségéből, sem a tényállás 1. pontjában írt kábítószer-kereskedői tevékenységből nem vonható le következtetés. Egyebekben az ítéltábla a jogi indokolás körében fog foglalkozni Terhelt3 III. rendű vádlottnak a nála talált készítmények hatóanyagával, felhasználási céljával kapcsolatos védekezésével, illetőleg a védője által e körben kifejtett érvekkel.

[201] A tényállás 4. pontjában írt cselekmény esetében a három lehallgatott telefonbeszélgetés tartalma sem Terhelt5 V. rendű vádlott, sem Terhelt8 VIII. rendű vádlott esetében nem értékelhető bizonyítékként, mivel a közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében a titkos adatszerzés eredménye – a korábbiakban írtak szerint – nem használható fel, így az elsőfokú ítélet [277]-[285] bekezdéseiben rögzített megállapításokat is ki kell rekeszteni. Ennek ellenére a megállapított tényállás megalapozott, ugyanis azt abban foglaltakat a rendelkezésre álló egyéb személyi és okirati bizonyítékok maradéktalanul alátámasztják, viszont e körben a bizonyítékok értékelése kiegészítésre szorult. Először is az okirati bizonyítékok alapján tényként rögzítendő, hogy a 2016. június 1-jén a helységi város1-ban megvásárolt gépkocsi Magyarországon 2016. június 17-én lett forgalomba helyezve, és a járművet 2016. június 22-ig Terhelt5 V. rendű vádlott használta, annak ellenére, hogy a forgalmi engedélyben Terhelt8 VIII. rendű vádlott szerepelt tulajdonosként. Az eljárás különböző szakaszaiban a vádlottak a gépkocsi megvásárlása kapcsán lényeges kérdésekben tettek ellentmondásos és következtelen nyilatkozatokat, a vallomásaikat próbálták a nyomozásra vonatkozó aktuális információikhoz igazítani, és egymással is összehangolni.

[202] Amikor Terhelt8 VIII. rendű vádlottat a gépkocsi lefoglalása miatt 2016. szeptember 2-án tanúként hallgatták ki még azt állította, hogy a gépkocsit befektetési céllal vette, de mivel a sógora, Terhelt5 V. rendű vádlott szerette volna kipróbálni, a lefoglalás előtt pár nappal egy-két hétre kölcsönadta neki. Meg sem említette, hogy Terhelt5 V. rendű vádlottnak szándékában állt a gépkocsit megvásárolni, illetve bármi köze lett volna a gépkocsi

kiválasztásához. Ehhez képest, Terhelt8 VIII. rendű vádlott a gyanúsítottként történt kihallgatásán, majd a szembesítésen már azt vallotta, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott ajánlotta a figyelmébe a gépkocsit, ő javasolta számára a jó vételára miatt a megvásárlását, azzal, hogy később megveszi tőle. Előadta továbbá azt is, hogy ezt követően megnézte a gépkocsit, jó befektetési lehetőséget látott benne, ugyanis tervei szerint – a hozzátartozói viszony ellenére – az általa kifizetett vételárnál drágábban adta volna el a sógorának. A német eladó által aláírt adásvételi szerződésen Terhelt8 VIII. rendű vádlott szerepelt vevőként, így értelmezhetetlen azon állítása, hogy Magyarországon közvetítő útján vásárolta a gépkocsit.

[203] Terhelt5 V. rendű vádlott gyanúsított ki hallgatásakor először még úgy nyilatkozott, hogy megtetszett neki Terhelt8 VIII. rendű vádlott gépkocsija, és abban egyeztek meg, hogy ha hitelt tud felvenni, megveszi tőle; kipróbálás céljából a járművet az elfogása előtt egy héttel átvette.

[204] A vádlottak első vallomásaiban foglaltakat egyértelműen cáfolta az a tény, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott volt az, aki német internetes autóhirdetési oldalakon – az igazságügyi informatikus szakértő és a gépjárműszakértő szakvéleményei szerint – típus2 gépkocsinak megfelelő márkájú és típusú járművekre rákeresett, egyikre több alkalommal is, majd nem sokkal később éppen ez került helység5ban megvásárlásra és Magyarországon rendszám1 forgalmi rendszámmal történő forgalomba helyezésre.

[205] Lényeges változásként értékelhető, hogy a folytatólagos gyanúsított ki hallgatásán Terhelt5 V. rendű vádlott már maga is arra hivatkozott, hogy ő nézte ki a gépkocsit, és kérte meg Terhelt8 VIII. rendű vádlottat, hogy vegye meg, és ha sikerül hitelt felvennie, megveszi tőle. Szemléletes az a tárgyaláson tett megjegyzése is, miszerint Terhelt8 VIII. rendű vádlott számára az lett volna a garancia, hogy a „nevé van a gépkocsi”, de mihelyt annak vételárát ő kifizeti, átírják a nevére.

[206] Abból a tényből, hogy a kérdéses gépkocsit Terhelt5 V. rendű vádlott választotta ki, azt a Magyarországra szállítása után – figyelemmel a forgalomba helyezés és a lefoglalás igen közeli időpontjára – kizárólag ő használta, semmilyen adat nem merült fel azzal kapcsolatban, hogy Terhelt8 VIII. rendű vádlottnak szándékában állt volna ilyen típusú gépkocsi megszerzése, továbbá a vádlottak ellentmondásos, következtelen vallomásokat tettek a gépkocsi megvásárlása körülményeivel kapcsolatban, amely körülményekből levonható az a következtetés, hogy Terhelt8 VIII. rendű vádlott a nevére vette a ténylegesen Terhelt5 V. rendű vádlott tulajdonát képező gépkocsit, ennek keretében ő került vásárlóként megjelölésre az adásvételi szerződésen, majd ennek megfelelően a gépjármű magyar forgalmi engedélyében. Ennek folytán viszont valótlán adatok kerültek a hatóság által kiállított okiratba. A cél csak az lehetett, hogy a kábítószer-kereskedelemből realizált haszon nem jelenjen meg a bejelentett munkahellyel és igazolt jövedelemmel nem rendelkező Terhelt5 V. rendű vádlottnál a hatóságok számára is észlelhető vagyongyarapodásként.

[207] Mindezekre tekintettel az ítéltábla egyetértett a törvényszéknek a vádlottak bűnösségére levont következtetésével, a védelem által indítványozott felmentésre egyik vádlott esetében sem látott okot, arra – figyelemmel a tényállás megalapozottságára – nem is volt törvényes lehetőséget.

[208] Aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, büntetett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő [Btk. 176. § (1) bekezdés].

[209] A törvényszék a jogi indokolása körében az ítélezési gyakorlatnak megfelelően ismertette a kínálás, átadás, forgalmazás és kereskedés elkövetési magatartások meghatározását, majd az anyagi haszonszerzéssel járó, rendszeres adásvételek miatt helytállóan állapította meg, hogy a vádlottak cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti, kereskedés elkövetési magatartással megvalósított kábítószer-kereskedelem törvényi tényállását merítette ki. A törvényszék által az elsőfokú ítélet [370] bekezdésében rögzített körülmények (lefoglalt kábítószereszközök, egyes vádlottaknál talált mérlegelésre, kipurciózásra és csomagolására szolgáló eszközök, a vevők száma) – figyelemmel az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra is – ugyancsak alátámasztják a kereskedés elkövetési magatartást.

[210] Az ítéltábla a kereskedelemmel érintett kábítószereszközök fajtái és mennyisége, azok tiszta hatóanyag-tartalma és totál-THC tartalma kapcsán felhívja a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pontjának ad), ah) és aj) alpontjait (csekély mennyiség az amfetamin, az MDMA és a kokain esetében), az (1) bekezdés c) pontját (csekély mennyiség a marihuána esetén), valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjait (jelentős mennyiség, különösen jelentős mennyiség).

[211] A jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetés csakugyan Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak tekintetében állapítható meg, így a törvényszék e vádlottaknak a tényállás 1. pontjában írt cselekményét helyesen minősítette a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetendőnek (amely öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő), míg Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak esetében a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntetendőnek. Szemben a jogi indokolásában foglaltaktól, a törvényszék az elsőfokú ítélet rendelkező részében a bűncselekmény jogszabályi felhívásánál elmulasztotta az elkövetési magatartásra utaló IV. fordulatot felhívni, ezt az ítéltábla pótolta.

[212] Terhelt3 III. rendű vádlottnak a tényállás 2. pontjában írt cselekménye kapcsán a következők állapíthatók meg.

[213] A védő a fellebbezése indokolásában a cselekmény elkövetési időpontjaként leginkább a készítmények megszerzésének időpontjára (2009-2012 között) utalt, valójában az elkövetési idő 2016. június 22-e, ugyanis a vádlottól ezen a napon történt házkutatás során kerültek lefoglalásra az általa tartott, a tényállásban felsorolt készítmények. Figyelemmel a védő és a fellebbezési főügyész jogi álláspontjára is, nem volt mellőzhető annak – a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerinti – vizsgálata, hogy a kérdéses készítmények teljesítményfokozó szernek, gyógyszernek vagy egészségügyi terméknek minősülnek, azok tartását az elkövetés idején és az elbíráláskor hatályos büntető törvény hogyan szabályozza, majd abban kellett állást foglalni, hogy melyik Btk.-t kell alkalmazni a bűncselekmény minősítésekor.

[214] A teljesítményfokozó szerrel visszaélés büntette kapcsán az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos büntető törvény egyezően tartalmazza, hogy aki sportteljesítmény fokozása céljából tiltott teljesítményfokozó szert előállít, kínál, átad vagy forgalomba hoz, orvosi vényen vagy állatorvosi vényen rendel, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő [Btk. 185. § (1) bekezdés a), b) és c) pont]. Nincs lényeges változás az értelmező rendelkezésben sem, a Btk. 185. § (6) bekezdése szerint tiltott teljesítményfokozó szer: minden olyan szer, amely hatóanyagára tekintettel az anabolikus szerek, peptid hormonok, növekedési faktorok és rokonvegyületeik, hormon antagonisták és modulátorok közé tartozik, és nevesítve szerepe a sportbeli dopping elleni nemzetközi egyezmény I. mellékletének kihirdetéséről szóló kormányrendeletben. A jelenleg hatályos normaszöveg „a sportbeli dopping elleni nemzetközi egyezményt vagy annak módosítását kihirdető kormányrendeletben”-re változott.

[215] Az egészségügyi termék hamisításának büntette kapcsán az elkövetéskor és elbíráláskor hatályos büntető törvény Btk. 186. § (1) bekezdés d) pontja ugyancsak azonos szabályozást tartalmaz: aki Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi terméket indokolatlan mennyiségben megszerez, tart, az ország területére behoz, onnan kivisz, azon átszállít, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az elkövetési idején hatályos Btk. 186. § (5) bekezdése szerint egészségügyi termék a gyógyszer, az állatgyógyászati készítmény, az orvostechnikai eszköz, az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszköz és vizsgálati készítmény. E körben viszont a normaszöveg 2019. január 1-jei hatállyal változott, és a jelenlegi szabályozás szerint a gyógyszer és az állatgyógyászati készítmény már nem tartozik az egészségügyi termékek közé. Ennek oka az, hogy 2019. január 1-jei hatállyal az egészséget veszélyeztető bűncselekmények köre kibővült a gyógyszerhamisítás büntetével, illetőleg annak törvényi tényállásával, miszerint aki Magyarországon nem engedélyezett gyógyszert vagy állatgyógyászati készítményt indokolatlan mennyiségben megszerez, tart, az ország területére behoz, onnan kivisz, azon átszállít, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő [Btk. 185/A. § (1) bekezdés d) pont]. Az egészségügyi termék hamisítása és a gyógyszerhamisításhoz kapcsolódó értelmező rendelkezés egyezően szabályozza, hogy indokolatlan mennyiség alatt olyan mennyiséget kell érteni, amelyről megállapítható, hogy nem valamely meghatározott személy személyes szükségleteinek kielégítését célozza [Btk. 185/A. § (8) bekezdés a) pont, Btk. 186. § (5) bekezdés b) pont].

[216] Az egyéb érdekelt⁴ szakvéleménye és annak kiegészítése szerint Terhelt³ III. rendű vádlottól lefoglalt készítmények nandrolon-dekanoát, tesztoszteront és tesztoszteron-származékot, valamint klenbuterolt tartalmazó, különféle betegségek kezelésére és gyógyítására szolgáló, ám Magyarországon forgalombahozatali engedéllyel nem rendelkező gyógyszerek. Ugyanakkor azokat – a hatóanyagtartalmuk miatt – a testépítők is használják izomtömegnövelésre (tömegnövelő szakaszban), teljesítményfokozásra (izomtömegnövelő/szállkásító szakaszban) és a zsírosodás megakadályozására (izomtömegnövelő szakasz utáni ún. áthidaló szakaszban). A szakértő valóban nem zárta ki a személyes, testépítési célú felhasználást, de a vádlottól lefoglalt és a testépítők esetében az áthidaló szakaszban használt klenbuterol kapcsán az ajánlás szerinti 4-6 hétnek megfelelő mennyiségnél nagyobb, kb. 9 hétre elegendő mennyiséget állapított meg. Ebből az is következik, hogy amennyiben Terhelt³ III. rendű vádlott testépítéssel összefüggésben használta volna a nála talált készítményeket, akkor azok közül a klenbuterolt tartalmazó gyógyszer mennyisége meghaladta volna az indokolt mennyiséget.

[217] A védelem helyesen hivatkozott arra, hogy a teljesítményfokozó szerrel visszaélés célzatos bűncselekmény az elkövető kifejezetten sportteljesítmény fokozás céljából fejti ki a tiltott teljesítményfokozó szerrel kapcsolatos elkövetési magatartást, miként az a felvetése is megalapozott, hogy a tartás nem szerepel e bűncselekmény elkövetési magatartásai (előállít, kínál, átad, forgalomba hoz, orvosi vagy állatorvosi vényen rendel) között. Terhelt3 III. rendű vádlott csakugyan arra hivatkozott, hogy saját céllal, izomtömegnövelési kúra érdekében szerezte be külföldről a készítményeket, de utóbb azok származása és hatóanyag-tartalma kapcsán elbizonytalanodott, ezért el sem kezdte azok használatát. Értelemszerűen ilyen körülmények mellett – a törvényi tényállásban meghatározott célzat hiányában – a teljesítményfokozó szerrel visszaélés még tényállásszerű elkövetési magatartás esetén sem merülhetett volna fel.

[218] Az mindenesetre tényként rögzíthető, hogy a kérdéses készítmények tartásával saját maga által is tudottan nem hagyott fel, mivel a gyógyszerek a házkutatási jegyzőkönyv szerint nem kidobásra szánt dolgok közül, hanem a hálószobájából – azaz jól látható helyről – kerültek elő.

[219] Figyelemmel a szakértő megállapítására, Terhelt3 III. rendű vádlott által tartott gyógyszerek indokolatlan mennyiségűek voltak, ugyanis azok nem személyes szükségletek kielégítését célozták.

[220] Terhelt3 III. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy Magyarországon nem engedélyezett indokolatlan mennyiségű gyógyszert tartott, egyaránt kimeríti az elkövetéskor hatályos Btk. 186. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott egészségügyi termék hamisítása büntettének és az elbíráláskor hatályos Btk. 185/A. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott gyógyszerhamisítás büntette törvényi tényállását. Ebből az következik, hogy a vádlott cselekménye az új büntető törvény szerint is bűncselekmény, de ugyanakkor megállapítható az is, hogy az új büntető törvény enyhébb elbírálást sem eredményez. Ezért a Btk. 2. § (2) bekezdésének alkalmazása nem jöhetett szóba, a cselekményt a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján az elkövetés idején hatályban lévő büntető törvény szerint kellett elbírálni. Mindezek miatt Terhelt3 III. rendű vádlott esetében – miként részben a fentiekben írt okok miatt Terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében is – helyes a tényállás 2-3. pontjaiban írt cselekmények minősítése.

[221] A tényállás 4. pontjában írt, Terhelt5 V. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottat érintő közbizalom elleni bűncselekménynek a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott közokirat-hamisítás büntetteként történt minősítése ugyancsak törvényes, az elkövetői alakzat is helyes (felbújtó/tettes).

[222] A büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].

[223] Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó; a középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének a fele [Btk. 80. § (2) bekezdés]. Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni [Btk. 80. § (3) bekezdés].

[224] Bűnhalmazat esetén egy büntetést kell kiszabni [Btk. 81. § (1) bekezdés]. A halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményre megállapított büntetési nemek, illetve büntetési tételek közül a legsúlyosabbnak az alapul vételével kell kiszabni [Btk. 81. § (2) bekezdés]. Ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát [Btk. 81. § (3) bekezdés].

[225] Miként arra a törvényszék helyesen rámutatott, a fentiekben írt büntető anyagi jogi rendelkezések szerint

- Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakkal szemben öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés szabható ki, a középérték tizenkét év hat hónap,

- Terhelt2 II. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottakkal szemben két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés szabható ki, a középérték öt év;

- halmazati büntetésként Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű vádlottakkal szemben két évtől tizenegy évig terjedő szabadságvesztés szabható ki, a középérték hat év hat hónap,

- Terhelt8 VIII. rendű vádlottal szemben – figyelemmel a Btk. 36. §-ában foglaltakra – három hónaptól három évig terjedő szabadságvesztés szabható ki, a középérték egy év hat hónap.

[226] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK vélemény (a továbbiakban: 56. Bkv.) rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő (összefoglalóan a büntetést befolyásoló) körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[227] Jelen ügyben a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezők felsorolása, illetőleg súlyozása tekintetében az elsőfokú ítélet indokolása helyesbítésre, kiegészítésre szorul.

[228] Nem csupán az időmúlást kellett nyomatékos enyhítő körülményként értékelni, hanem – figyelemmel a 2/2017. (II.10.) AB határozatban és az 56. BKv. III.10. pontjának második mondatában foglaltakra – a büntetőeljárás vádlottaknak fel nem róható elhúzódnását is, amelyre az ítélet indokolásában a Be. 564. § (4) bekezdés b) pontja alapján utalni kell. A bűncselekmény elkövetésétől az elsőfokú ítélet kihirdetéséig közel nyolc év telt el, ez idő alatt a vádlottak büntetőeljárás hatálya alatt álltak (az elsőfokú ítélet kihirdetésétől további nyolc hónapig). Az időmúlás enyhítő hatása függ az ügy tárgyát képező bűncselekmény tárgyi súlyától, törvényi fenyegetettségétől (56. BKv. III.10. pont első mondat), ugyanakkor a nyolcéves időtartam már olyan hosszú, hogy még az öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető kábítószer-kereskedelem büntetéseben bűnösnek kimondott vádlottak esetén is indokoltta teszik az eljárás elhúzódnásának nyomatékos értékelését, értelemszerűen az ennél enyhébben minősülő bűncselekményt megvalósító vádlottak esetében még nagyobb mértékben. Ugyancsak fokozza az eljárás elhúzódnásának hatását Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak esetében az a körülmény is, hogy hat hónapig letartóztatásban, további tíz hónapig házi őrizetben/ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt álltak.

[229] Enyhítő tényező, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott három idős, beteg hozzátartozóját segíti és támogatja, Terhelt2 II. rendű vádlott a vele együtt élő, rossz egészségi állapotban lévő anyját anyagilag támogatja és ápolja, Terhelt6 VI. rendű vádlottnak tartásra és nevelésre szoruló kiskorú gyermeke van (56. BKv. II.4. pont).

[230] Terhelt1 I. rendű vádlott javára kell értékelni a bűnössége beismerése hiányában is, hogy három bűntársa megnevezésével segítette a nyomozást és bizonyítást. Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében a tényállás 3. pontjában írt cselekményben a bűnössége elismerésének csekély a nyomatéka, mivel a gyógyszereket a lakásán történt házkutatás során találták meg és foglalták le, azaz gyakorlatilag tettenérés történt. A kábítószer-kereskedelem kapcsán nem értékelhető vádlottak javára, hogy elismerték a tőlük lefoglalt kábítószer saját fogyasztási céllal történő tartását.

[231] Enyhítő körülményként kell figyelembe venni Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak kábítószer-kereskedői tevékenységének rövid (két hónapos) tartamát.

[232] Terhelt7 VII. rendű vádlott tekintetében enyhítő körülmény, hogy a cselekményét kizárólag kannabiszra követte el, amely – összevetve a súlyosabb függőséget okozó, károsabb élettani hatásokkal járó kábítószerekkel – az ítélkezési gyakorlatban rendszerint enyhébb megítélés alá esik.

[233] Az 56. BKv. II.12. pontjában írtak szerint enyhítő hatású az elkövető betegsége, jelentős mérvű rokkantsága vagy egyéb olyan körülmény, amely a büntetés elviselését megnehezíti, mely akkor is értékelendő, ha a bűncselekmény elkövetése után állt elő. Az előbbi kritériumnak megfelelő betegség Terhelt1 I. rendű vádlott (cukorbetegség, magas vérnyomás), Terhelt4 IV. rendű vádlott (cukorbetegség, magas vérnyomás, szívbillentyűzavar, csípőízületi kopás, csípőcsont elfertőződése). Terhelt5 V. rendű vádlott (szívbillentyűzavar) merült fel.

[234] Terhelt2 II. rendű esetében enyhítő tényező, hogy börtönmissziós jószolgálati tevékenységben vesz részt, míg Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében az, hogy az utánpótlássport területén végzett tevékenysége miatt önkormányzati elismerésben részesült.

[235] Terhelt4 IV. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében nem értékelhető súlyosító körülményként a büntetett előélet, mivel a korábbi elítélést a bűnügyi nyilvántartás már nem tartalmazza.

[236] Súlyosító tényező a több kábítószerfajtára elkövetés Terhelt1 I. rendű vádlott (amfetamin, marihuána, MDMA) és Terhelt2 II. rendű vádlott (amfetamin, marihuána, MDMA, kokain) esetében.

[237] Az ítéltábla előre bocsátja, hogy a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények időszerű elbírálása – figyelemmel a kábítószer-kereskedelem büntettének tárgyi súlyára és törvényi fenyegetettségére – csakugyan indokoltta tette volna szigorú szankció alkalmazását, amelynek a törvényszék által az egyes vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések tartama lényegében megfelelt volna. Nem lehet azonban figyelmen kívül hagyni, hogy az eljárás nyolc évig tartott (ez az időtartam a kábítószer-kereskedelem alapesete büntetési tétele felső határának feleltethető meg), a vádlottak jelenlegi személyi és családi körülményei kedvezőek, velük szemben az eltelt hosszú idő alatt büntetőeljárás nem indult (kivéve Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak ellen, de az ő esetükben sem kábítószerrel összefüggő cselekmény miatt). Mindezek – figyelemmel az egyéb enyhítő körülmények nagy számára és a további időmúlásra is – az első fokon az egyes vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések tartamának mérséklését teszik szükségessé. Ezért az ítéltábla Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak szabadságvesztésének tartamát a büntetési tétel alsó határának megfelelő 2 évre, míg Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak szabadságvesztésének tartamát – a Btk. 82. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazásával – 4 évre enyhítette.

[238] Az ítéltábla álláspontja szerint a korábban már értékelt nagyszámú és nyomatékú enyhítő körülmény, a vádlottak jelenlegi kedvező személyi körülményei miatt a másodfokon 2 év tartamú szabadságvesztésre ítélt Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak esetében a büntetési célok – a Btk. 85. § (1) bekezdésének alkalmazásával – próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztéssel is elérhetők. Az ítéltábla a próbaidő tartamát a Btk. 85. § (2) bekezdés alapján Terhelt2 II. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak vonatkozásában 3 évben, míg a halmazati büntetéssel érintett Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak esetében 4 évben határozta meg. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére tekintettel a közügyektől eltiltást mellőzni kellett.

[239] A végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt Terhelt1 I. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak csakugyan méltatlanok a közügyek gyakorlására, tehát a törvényszék a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdése alapján megalapozottan döntött a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásáról, annak tartamát az ítéltábla a szabadságvesztés mértékének mérséklésére tekintettel enyhítette 4 évre.

[240] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a büntetlen előéletű, rendezett személyi körülményekkel rendelkező Terhelt8 VIII. rendű vádlott kis tárgyi súlyú közbizalom elleni bűncselekménye az elkövetés után nyolc évvel már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a büntető törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért a vádlottat – pénzbüntetés helyett – a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette. A megrovással a bíróság helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja az elkövetőt, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől [Btk. 64. § (2) bekezdés].

[241] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, ha azt büntett miatt szabták ki [Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont], fegyház, ha a három évi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztés a Btk. 176. § (3) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem miatt szabták ki [Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont]. A törvényszék e büntető anyagi rendelkezés betartásával határozta meg a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát.

[242] Törvényesek a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával kapcsolatos, a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapuló rendelkezések is.

[243] A törvényszék a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján törvényesen rendelkezett az őrizetben, letartóztatásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben (a korábbi büntetőeljárás törvény terminológiája szerint házi őrizetben) töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról. Helyesen állapította meg, hogy a beszámításnál egynapi szabadságvesztés fegyház fokozat esetén öt nap, börtön fokozat esetén négy nap bűnügyi felügyeletben (házi őrizetben) töltött idő felel meg [Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont]. A vádlottak őrizete utolsó napjára és a letartóztatása első napjára vonatkozó megállapítások nem pontosak, azokat az ítéltábla helyesbítette.

[244] Értelmszerűen a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottak esetében a beszámításra és a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezések csak a végrehajtás utólagos elrendelése esetén irányadóak.

[245] Figyelemmel arra, hogy az ítéltábla Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottakkal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján hivatalból kellett vizsgálnia, hogy érdemesek-e az előzetes mentesítésre. Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) számú AB határozata alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja a Btk. 102. § (1) bekezdésében szabályozott előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen. A Btk. 102. § (1) bekezdése értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélkezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell

értékelni (BJD 9986.), de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is (BH 1983.221.). A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják (BJD 8779.), de egyben ki is zárhatják. Az ítéltábla álláspontja szerint Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak – figyelemmel az általuk elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára és jellegére – nem érdemesek a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítésre.

[246] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonekobjást kell elrendelni arra a bűncselekményből származó vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ellenkező bizonyításáig vagyonekobjás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonekobjást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[247] E büntető anyagi jogi rendelkezések alapján a törvényszék törvényesen és egyben okszerűen rendelt el vagyonekobjást a bűncselekmény elkövetése során az eladott kábítószer ellenértékeként (vétéláraként) megszerzett pénzüsszegekre és a lefoglalt gépkocsikra, de elmulasztotta annak feltüntetését, hogy nevezett intézkedés Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottakat érinti, ezt az ítéltábla pótolta. A vagyonekobjás esetében a bizonyítási teher megfordul, és vádlottak nem igazolták (hitelesen), hogy a lefoglalt készpénzek, illetőleg Terhelt5 V. rendű vádlott járművei nem a kábítószer-kereskedelmi tevékenységből származnak. A törvényszék nem tüntette fel a pénzüsszegek nyilvántartására szolgáló jegyzékek alszámain, ezért azokkal az ítéleti rendelkezéseket helyesbíteni kellett. Terhelt7 VII. rendű vádlott esetében – szemben a fellebbviteli főügyészség felvetésével – csakugyan 237.500,- forintra kellett elrendelni a vagyonekobjást, mert ugyan a bűnjegyzéken 50.000,- forinttal alacsonyabb összeget tartanak nyilván, de a házkutatási jegyzőkönyv és annak mellékletét képező fényképek szerint 237.500,- forintot foglaltak le a vádlottól.

[248] A törvényszék a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja alapján törvényesen rendelkezett a kábítószeres, kábítószerrel szennyezett dolgok és illegális gyógyszerek elkobzásáról, e körben csak az egyik tételszám szorult elírás miatt a Be. 453. § (1) és (6) bekezdései alapján javításra.

[249] Ugyancsak elírás miatt kellett kijavítani a bevezető részben az utolsó tárgyalási napot.

[250] A törvényszék törvényesen rendelkezett arról, hogy az eljárás során felmerült – egyébként a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése szerinti – bűnügyi költséget a bűnösnek kimondott vádlottak a Be. 574. § (1) és (4) bekezdései alapján kötelesek külön-külön megfizetni. Ugyanakkor az ítéltábla megállapította, hogy a bűnügyi költségösszezszerűségére vonatkozó rendelkezés Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt7 VII. rendű vádlottak esetében nem egyezik a költségjegyzékben feltüntetett összegekkel, így azt helyesbítette. Terhelt3 III. rendű vádlottat az igazságügyi daktiloszkópus,

vegyész, toxikológus és informatikus szakértők munkadíjával és költségével, valamint tanú8 tanú útiköltségével felmerült 549.433,- forint, Terhelt4 IV. rendű vádlottat az igazságügyi vegyész, toxikológus és orvos szakértők munkadíjával és költségével felmerült 376.698,- forint, Terhelt5 V. rendű vádlottat a kirendelt védő, az igazságügyi vegyész, toxikológus és informatikus szakértők munkadíjával és költségével, valamint a tőle lefoglalt gépkocsik tárolásának költségével felmerült 1.285.846,- forint, míg Terhelt7 VII. rendű vádlottat igazságügyi vegyész, toxikológus és informatikus szakértők munkadíjával és költségével felmerült 276.000,- forint megfizetésére kellett kötelezni.

[251] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen – a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[252] Az ítéltábla a vádlottaknak az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt személyi adatait a másodfokú eljárásban ismertté vált adatok alapján helyesbítette, illetőleg kiegészítette.

[253] Az ítéltábla a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján teljes egészében mentesítette Terhelt5 V. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban a lefoglalt (vagyonelkobzással érintett) gépkocsik tárolásának költségével, illetőleg a kirendelt védő díjával és költségével felmerült bűnügyi költség viselése alól, mivel a védői fellebbezés a büntetés enyhítése tekintetében eredményre vezetett.

[254] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki.

Budapest, 2024. május 21.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k. a tanács elnöke, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. előadó bíró, Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. szeptember 22. napján kihirdetett 15.B.6/2019/223. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.344/2023/42. számú határozata folytán – Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában 2024. május 21. napján jogerős.

Budapest, 2024. május 21.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke